

UNIA EUROPEJSKA

PARLAMENT EUROPEJSKI

RADA

**Bruksela, 2 maja 2019 r.
(OR. en)**

2016/0361 (COD)

PE-CONS 47/19

**EF 66
ECOFIN 164
CODEC 413**

AKTY USTAWODAWCZE I INNE INSTRUMENTY

Dotyczy: **ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
zmieniające rozporządzenie (UE) nr 806/2014 w odniesieniu do zdolności
do pokrycia strat i dokapitalizowania instytucji kredytowych i firm
inwestycyjnych**

ROZPORZĄDZENIE
PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2019/...

z dnia ...

zmieniające rozporządzenie (UE) nr 806/2014
w odniesieniu do zdolności do pokrycia strat
i dokapitalizowania instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego¹,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego²,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą³,

¹ Dz.U. C 34 z 31.1.2018, s. 17.

² Dz.U. C 209 z 30.6.2017, s. 36.

³ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 16 kwietnia 2019 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 9 listopada 2015 r. Rada Stabilności Finansowej opublikowała dokument określający podstawowe warunki (zwany dalej „standardem TLAC”) dotyczący całkowitej zdolności do pokrycia strat (zwanej dalej „TLAC”), który został zatwierdzony przez grupę G-20 w listopadzie 2015 r. Celem standardu TLAC jest zapewnienie, aby globalne banki o znaczeniu systemowym, w unijnych ramach zwane globalnymi instytucjami o znaczeniu systemowym, miały zdolność do pokrycia strat i dokapitalizowania, konieczną, aby pomóc w zapewnieniu, by – w trakcie procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz bezpośrednio po jej zakończeniu – instytucje te mogły kontynuować wykonywanie funkcji krytycznych bez narażania na ryzyko środków finansowych podatników, tzn. środków publicznych lub stabilności finansowej. W swoim komunikacie z dnia 24 listopada 2015 r. zatytułowanym „Droga do utworzenia unii bankowej” Komisja zobowiązała się do przedstawienia do końca 2016 r. wniosku ustawodawczego, który umożliwiłby wdrożenie standardu TLAC do prawa Unii w terminie uzgodnionym na poziomie międzynarodowym, który upływa w 2019 r.

- (2) Podczas wdrażania standardu TLAC do prawa Unii należy wziąć pod uwagę istniejący specyficzny dla danej instytucji minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych (zwany dalej „MREL”), który ma zastosowanie do wszystkich instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych (zwanymi dalej „instytucjami”) mających siedzibę w Unii, a także do każdego innego podmiotu określonego w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE¹ (zwanego dalej „podmiotem”). Ponieważ standard TLAC i MREL mają wspólny cel, jakim jest zapewnienie, aby instytucje i podmioty mające siedzibę w Unii posiadały wystarczającą zdolność do pokrycia strat i dokapitalizowania, te dwa wymogi powinny stanowić uzupełniające się elementy wspólnych ram. Z operacyjnego punktu widzenia w przepisach unijnych należy wprowadzić zharmonizowany minimalny poziom standardu TLAC dla globalnych instytucji o znaczeniu systemowym (zwany dalej „minimalnym wymogiem dotyczącym TLAC”) poprzez wprowadzenie zmian w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013², a kwestie związane ze specyficznym dla danej instytucji narzutem dla globalnych instytucji o znaczeniu systemowym oraz specyficznym dla danej instytucji wymogiem mającym zastosowanie do instytucji niebędących globalnymi instytucjami o znaczeniu systemowym, zwanym MREL, należy uregulować poprzez wprowadzenie ukierunkowanych zmian w dyrektywie 2014/59/UE i rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014³.

¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190).

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013. s. 1).

³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. L 225 z 30.7.2014, s. 1).

Przepisy rozporządzenia (UE) nr 806/2014, zmienionego niniejszym rozporządzeniem, dotyczące zdolności instytucji i podmiotów do pokrycia strat i dokapitalizowania powinny być stosowane w sposób spójny z przepisami rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE¹ i 2014/59/UE.

- (3) Brak zharmonizowanych przepisów w zakresie wdrażania standardu TLAC w państwach członkowskich uczestniczących w jednolitym mechanizmie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powoduje dodatkowe koszty i brak pewności prawa oraz utrudnia stosowanie instrumentu umorzenia lub konwersji długu w przypadku instytucji i podmiotów działających w skali transgranicznej. Brak zharmonizowanych przepisów unijnych skutkuje również zakłóceniami konkurencji na rynku wewnętrznym z uwagi na fakt, że ponoszone przez instytucje i podmioty koszty zapewnienia zgodności z obowiązującymi wymogami i standardem TLAC mogą się istotnie różnić w poszczególnych państwach członkowskich uczestniczących w jednolitym mechanizmie restrukturyzacji. Dlatego też konieczne jest usunięcie tych przeszkód utrudniających funkcjonowanie rynku wewnętrznego oraz unikanie zakłóceń konkurencji wynikających z braku zharmonizowanych przepisów w zakresie wdrażania standardu TLAC. W związku z powyższym właściwą podstawą prawną dla niniejszego rozporządzenia jest art. 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).

- (4) Zgodnie ze standardem TLAC, w rozporządzeniu (UE) nr 806/2014 należy w dalszym ciągu uznawać zarówno strategię restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji pojedynczego punktu kontaktowego, jak i wielu punktów kontaktowych. Zgodnie ze strategią restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji pojedynczego punktu kontaktowego tylko jeden podmiot powiązany – zazwyczaj jednostka dominująca – zostaje poddany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, podczas gdy inne podmioty powiązane – zazwyczaj operacyjne jednostki zależne – nie są poddawane restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ale przenoszą swoje straty i potrzeby w zakresie dokapitalizowania do podmiotu, który ma zostać poddany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Zgodnie ze strategią restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wielu punktów kontaktowych dopuszcza się możliwość poddania więcej niż jednego podmiotu powiązanego restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Precyzyjne zidentyfikowanie podmiotów, które mają zostać poddane restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (zwanych dalej „podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji”), czyli podmiotów, wobec których można by podjąć działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jak również jednostek zależnych należących do tych podmiotów (zwanych dalej „grupami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji”), ma istotne znaczenie dla skutecznego zastosowania pożądanej strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Zidentyfikowanie tych podmiotów jest również istotne dla określenia poziomu stosowania przepisów dotyczących zdolności do pokrycia strat i dokapitalizowania, które instytucje i podmioty powinny stosować. Konieczne jest zatem wprowadzenie pojęć „podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” i „grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” oraz zmiana rozporządzenia (UE) nr 806/2014 w odniesieniu do grupowych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, aby wyraźnie zobowiązać Jednolitą Radę ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (zwaną dalej „Jednolitą Radą”) do zidentyfikowania podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i grup restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w ramach grupy oraz aby odpowiednio rozważyć konsekwencje wszelkich planowanych działań w ramach grupy w celu zapewnienia skutecznego przeprowadzenia grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

- (5) Jednolita Rada powinna zapewnić, aby instytucje i podmioty miały wystarczającą zdolność do pokrycia strat i dokapitalizowania w celu zapewnienia sprawnego i szybkiego pokrywania strat i dokapitalizowania w przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, przy minimalnym wpływie na podatników oraz stabilność finansową. Należy to osiągnąć w drodze przestrzegania przez instytucje specyficznego dla danych instytucji MREL, zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 806/2014.
- (6) Aby dostosować mianowniki wykorzystywane do pomiaru zdolności instytucji i podmiotów do pokrycia strat i dokapitalizowania do mianowników przewidzianych w standardzie TLAC, MREL powinien zostać wyrażony jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko i miary ekspozycji całkowitej odpowiedniej instytucji lub podmiotu, a instytucje lub podmioty powinny jednocześnie spełniać poziomy wynikające z przeprowadzenia obu pomiarów.

- (7) Aby zapewnić instytucjom i podmiotom mającym siedzibę w Unii równe warunki działania, w tym na poziomie światowym, kryteria kwalifikowalności zobowiązań mogących podlegać umorzeniu lub konwersji do celów MREL powinny zostać ściśle dostosowane do kryteriów w zakresie minimalnego wymogu dotyczącego TLAC przewidzianych w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013, ale powinny podlegać uzupełniającym dostosowaniom i wymogom wprowadzonym w niniejszym rozporządzeniu. W szczególności niektóre instrumenty dłużne zawierające element o charakterze wbudowanego instrumentu pochodnego, takie jak niektóre strukturyzowane papiery wartościowe, powinny kwalifikować się - z zastrzeżeniem określonych warunków - do celów spełnienia MREL w zakresie, w jakim obejmują one ustaloną lub rosnącą kwotę główną podlegającą zwrotowi w terminie zapadalności, która jest znana z wyprzedzeniem, a z tym instrumentem pochodnym powiązany jest wyłącznie dodatkowy zysk, który jest uzależniony od wyników składnika aktywów referencyjnych. Mając na uwadze te warunki, oczekuje się, że te instrumenty dłużne cechuje wysoka zdolność do pokrycia strat i że mogą one zostać łatwo poddane umorzeniu lub konwersji w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W przypadku gdy instytucje lub podmioty posiadają fundusze własne przewyższające wymogi w zakresie funduszy własnych, fakt ten sam w sobie nie powinien mieć wpływu na decyzje dotyczące określenia MREL. Co więcej, instytucje i podmioty powinny mieć możliwość spełnienia dowolnej części określonego dla nich MREL za pomocą funduszy własnych.

- (8) Do zobowiązań wykorzystywanych w celu spełnienia MREL zalicza się, co do zasady, wszystkie zobowiązania z tytułu roszczeń zwykłych, niezabezpieczonych wierzycieli (zobowiązania niepodporządkowane), chyba że nie spełniają one szczególnych kryteriów kwalifikowalności określonych w niniejszym rozporządzeniu. Aby zwiększyć możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji i podmiotów poprzez skuteczne korzystanie z instrumentu umorzenia lub konwersji długu, Jednolita Rada powinna mieć możliwość wymagania spełnienia MREL za pomocą funduszy własnych i innych zobowiązań podporządkowanych, w szczególności w przypadku istnienia wyraźnych przesłanek świadczących o tym, że wierzyciele, wobec których stosuje się umorzenie lub konwersję, prawdopodobnie poniosą w wyniku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji straty, których wysokość przekraczałaby wysokość strat, jakie ponieśliby w ramach standardowego postępowania upadłościowego. Jednolita Rada powinna ocenić, czy konieczne jest wymaganie, aby instytucje i podmioty spełniły MREL za pomocą funduszy własnych i innych zobowiązań podporządkowanych, w przypadku gdy kwota zobowiązań wyłączonych z zakresu stosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu osiąga określony próg w ramach danej klasy zobowiązań obejmującej zobowiązania kwalifikowalne do celów MREL. Instytucje i podmioty powinny spełniać MREL za pomocą funduszy własnych i innych zobowiązań podporządkowanych w zakresie, w jakim jest to niezbędne, aby zapobiec sytuacji, w której straty poniesione przez ich wierzycieli byłyby większe niż straty, jakie ponieśliby oni w ramach standardowego postępowania upadłościowego.

- (9) Każde wymagane przez Jednolitą Radę podporządkowanie instrumentów dłużnych związane z MREL powinno pozostawać bez uszczerbku dla możliwości częściowego spełnienia minimalnego wymogu dotyczącego TLAC za pomocą niepodporządkowanych instrumentów dłużnych zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 575/2013, w zakresie, w jakim jest to dozwolone zgodnie ze standardem TLAC. W odniesieniu do podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji globalnych instytucji o znaczeniu systemowym, podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w ramach grup restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mających aktywa powyżej 100 mld EUR (największych banków) oraz w odniesieniu do podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w ramach grup restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mających aktywa poniżej 100 mld EUR, uznanych przez krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji za mogące stanowić ryzyko systemowe w przypadku upadłości, z uwzględnieniem powszechności występowania depozytów i braku instrumentów dłużnych w modelu finansowania, ograniczonego dostępu do rynków kapitałowych zobowiązań kwalifikowalnych oraz bazowania na kapitale podstawowym Tier I w celu spełnienia MREL, Jednolita Rada powinna mieć możliwość wymagania, aby część MREL – równa poziomowi pokrycia strat i dokapitalizowania, o którym mowa w art. 27 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 806/2014, zmienionego niniejszym rozporządzeniem – została spełniona za pomocą funduszy własnych i innych zobowiązań podporządkowanych, w tym funduszy własnych wykorzystywanych do spełnienia wymogu połączonego bufora określonego w dyrektywie 2013/36/UE.

- (10) Na wniosek podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, Jednolita Rada powinna mieć możliwość obniżenia części MREL, który ma być spełniony za pomocą funduszy własnych i innych zobowiązań podporządkowanych do wysokości limitu, który stanowi proporcjonalną wartość obniżenia możliwego na mocy art. 72b ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do minimalnego wymogu dotyczącego TLAC określonego w tym rozporządzeniu. Jednolita Rada powinna mieć możliwość wymagania - zgodnie z zasadą proporcjonalności - spełnienia MREL za pomocą funduszy własnych i innych zobowiązań podporządkowanych w zakresie, w jakim ogólny poziom wymaganego podporządkowania w postaci pozycji funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych w związku z obowiązkiem spełnienia przez instytucje lub podmioty minimalnego wymogu dotyczącego TLAC, MREL oraz, w stosownych przypadkach, wymogu połączonego bufora na mocy dyrektywy 2013/36/UE, nie przekracza poziomu pokrycia strat i dokapitalizowania, o którym mowa w art. 27 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 806/2014, zmienionego niniejszym rozporządzeniem, lub określonego w niniejszym rozporządzeniu wzoru opartego na wymogach ostrożnościowych w ramach filaru 1 i filaru 2 oraz wymogu połączonego bufora, w zależności od tego, która z tych wartości jest wyższa.
- (11) W odniesieniu do określonych największych banków Jednolita Rada powinna – z zastrzeżeniem warunków podlegających ocenie przez Jednolitą Radę – ograniczyć poziom minimalnego wymogu podporządkowania do określonego progu, uwzględniając przy tym również ewentualne ryzyko wywarcia nieproporcjonalnego wpływu na model biznesowy tych instytucji. Ograniczenie to powinno pozostawać bez uszczerbku dla możliwości ustalenia wymogu podporządkowania powyżej tego ograniczenia poprzez wymóg podporządkowania w ramach filara 2 – oraz z zastrzeżeniem warunków mających zastosowanie do filara 2 – na podstawie alternatywnych kryteriów, a mianowicie przeszkód w możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub wykonalności i wiarygodności strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, lub poziomu ryzyka danej instytucji.

- (12) MREL powinien umożliwić instytucjom i podmiotom pokrycie oczekiwanych strat w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub w momencie utraty rentowności, stosownie do przypadku, oraz dokapitalizowanie po zrealizowaniu działań przewidzianych w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub po przeprowadzeniu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Jednolita Rada powinna – w oparciu o wybraną przez siebie strategię restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – należycie uzasadnić nałożony poziom MREL oraz bez zbędnej zwłoki dokonać przeglądu tego poziomu w celu odzwierciedlenia wszelkich zmian poziomu wymogu, o którym mowa w art. 104a dyrektywy 2013/36/UE. Nałożony poziom MREL jako taki powinien stanowić sumę kwoty oczekiwanych strat w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odpowiadającej wymogom w zakresie funduszy własnych instytucji lub podmiotu oraz kwotę dokapitalizowania, która po zakończeniu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, lub wykonaniu uprawnienia do umorzenia lub konwersji, umożliwia danej instytucji lub podmiotowi spełnienie swoich wymogów w zakresie funduszy własnych niezbędnych do uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności zgodnie z wybraną strategią restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Jednolita Rada powinna korygować w dół lub w górę kwoty dokapitalizowania w celu uwzględnienia wszelkich zmian wynikających z działań przewidzianych w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

- (13) Jednolita Rada powinna mieć możliwość zwiększenia kwoty dokapitalizowania, aby zapewnić wystarczające zaufanie rynku do instytucji lub podmiotu po zrealizowaniu działań przewidzianych w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Wymagany poziom bufora zaufania rynku powinien umożliwić instytucji lub podmiotowi dalsze spełnianie warunków uzyskania zezwolenia przez odpowiedni okres, w tym poprzez umożliwienie instytucji lub podmiotowi pokrycia kosztów związanych z restrukturyzacją jej działalności w następstwie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także utrzymanie wystarczającego zaufania rynku. Poziom bufora zaufania rynku powinien zostać ustalony w odniesieniu do części wymogu połączonego bufora określonego w dyrektywie 2013/36/UE. Jednolita Rada powinna skorygować w dół poziom bufora zaufania rynku, jeżeli niższy poziom jest wystarczający do zapewnienia wystarczającego zaufania rynku, lub powinna skorygować ten poziom w górę, jeżeli wyższy poziom jest niezbędny do zapewnienia, aby w następstwie działań przewidzianych w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podmiot nadal spełniał warunki otrzymania zezwolenia przez odpowiedni okres i utrzymał wystarczające zaufanie rynku.

- (14) Zgodnie z rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2016/1075¹ Jednolita Rada powinna przeanalizować bazę inwestorów w odniesieniu do instrumentów MREL poszczególnych instytucji lub podmiotów. W przypadku gdy znacząca część instrumentów MREL danej instytucji lub podmiotu jest w posiadaniu inwestorów detalicznych, którzy mogli nie otrzymać odpowiednich informacji dotyczących odnośnych ryzyk, sam ten fakt mógłby stanowić przeszkodę w możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Ponadto, w przypadku gdy znaczna część instrumentów MREL danej instytucji lub podmiotu jest w posiadaniu innych instytucji lub podmiotów, systemowe skutki umorzenia lub konwersji również mogłyby stanowić potencjalną przeszkodę w możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W przypadku gdy Jednolita Rada stwierdzi, że przeszkoda w możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wynika z rozmiaru i charakteru określonej bazy inwestorów, powinna ona mieć możliwość zalecenia instytucji lub podmiotowi podjęcia działań w celu usunięcia tej przeszkody.

¹ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/1075 z dnia 23 marca 2016 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających treść planów naprawy, planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz grupowych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, minimalne kryteria, które właściwy organ ma poddać ocenie w odniesieniu do planów naprawy i grupowych planów naprawy, warunki udzielenia wsparcia finansowego w ramach grupy, wymagania wobec niezależnych rzeczoznawców, umowne uznanie uprawnień do umorzenia i konwersji, procedury i treść wymogów dotyczących powiadomienia i obwieszczenia o zawieszeniu oraz sposób funkcjonowania kolegiów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (Dz.U. L 184 z 8.7.2016, s. 1).

- (15) Aby zwiększyć możliwość przeprowadzenia ich skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, Jednolita Rada powinna mieć możliwość nakładania na globalne instytucje o znaczeniu systemowym specyficznego dla danej instytucji MREL w uzupełnieniu do minimalnego wymogu dotyczącego TLAC określonego w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013. Ten specyficzny dla danej instytucji MREL powinien zostać nałożony wyłącznie w przypadku, gdy minimalny wymóg dotyczący TLAC jest niewystarczający do pokrycia strat i dokapitalizowania globalnej instytucji o znaczeniu systemowym w ramach wybranej strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
- (16) Ustalając poziom MREL, Jednolita Rada powinna brać pod uwagę stopień znaczenia systemowego danej instytucji lub podmiotu oraz potencjalny niekorzystny wpływ jej upadłości na stabilność finansową. Jednolita Rada powinna uwzględnić konieczność zapewnienia równych warunków działania tak globalnym instytucjom o znaczeniu systemowym, jak i innym porównywalnym instytucjom lub podmiotom o znaczeniu systemowym w uczestniczących państwach członkowskich. Dlatego też MREL instytucji lub podmiotów które nie są globalnymi instytucjami o znaczeniu systemowym, lecz których znaczenie systemowe w uczestniczących państwach członkowskich jest porównywalne do znaczenia systemowego globalnych instytucji o znaczeniu systemowym, nie powinien niewspółmiernie odbiegać od poziomu i składu MREL ustalanego na ogół dla globalnych instytucji o znaczeniu systemowym.
- (17) Zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 575/2013 instytucje lub podmioty uznane za podmioty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny podlegać MREL wyłącznie na poziomie skonsolidowanej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Oznacza to, że aby spełnić swój MREL, podmioty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny być zobowiązane do emisji kwalifikowalnych instrumentów i pozycji na rzecz wierzycieli zewnętrznych będących osobami trzecimi, wobec których zastosowano by umorzenie lub konwersję, w przypadku gdy podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest poddany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

- (18) Instytucje lub podmioty, które nie są podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, powinny spełniać MREL na poziomie indywidualnym. Potrzeby tych instytucji lub podmiotów w zakresie pokrycia strat i dokapitalizowania powinny być na ogół zaspokajane przez ich odpowiednie podmioty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji poprzez bezpośrednie lub pośrednie nabycie przez te podmioty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instrumentów funduszy własnych i instrumentów zobowiązań kwalifikowalnych wyemitowanych przez te instytucje lub podmioty oraz poprzez ich umorzenie lub konwersję na instrumenty właścicielskie, gdy te instytucje lub podmioty utracą rentowność. MREL mający zastosowanie do instytucji lub podmiotów, które nie są podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jako taki, powinien być stosowany łącznie i spójnie z wymogami mającymi zastosowanie do podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Powinno to umożliwić Jednolitej Radzie przeprowadzenie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bez poddawania niektórych jej jednostek zależnych restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, unikając tym samym potencjalnie niekorzystnego oddziaływania na rynek. Stosowanie MREL do instytucji lub podmiotów, które nie są podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, powinno być zgodne z wybraną strategią restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a w szczególności nie powinno zmieniać stosunku własności między instytucjami lub podmiotami a ich grupą restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji po dokapitalizowaniu tych instytucji lub podmiotów.
- (19) Jeżeli zarówno podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub jednostka dominująca, jak i jej jednostki zależne, mają siedzibę w tym samym państwie członkowskim i są częścią tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, Jednolita Rada powinna mieć możliwość odstąpienia od stosowania MREL mającego zastosowanie do tych jednostek zależnych, które nie są podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, lub zezwolić im na spełnienie MREL za pomocą zabezpieczonych gwarancji między jednostką dominującą a jej jednostkami zależnymi, które można uruchomić, gdy spełnione zostaną uwarunkowania czasowe równoważne uwarunkowaniom czasowym pozwalającym na umorzenie lub konwersję zobowiązań kwalifikowalnych. Zabezpieczenie gwarancji powinno być wysoce płynne i charakteryzować się minimalnym ryzykiem rynkowym i kredytowym.

- (20) Rozporządzenie (UE) nr 575/2013 przewiduje, że właściwe organy mogą odstąpić od stosowania niektórych wymogów dotyczących wypłacalności i płynności w odniesieniu do instytucji kredytowych trwale powiązanych z organem centralnym („sieci współpracy”) w przypadku gdy zostaną spełnione pewne określone warunki. Aby uwzględnić specyfikę takich sieci współpracy, Jednolita Rada powinna także mieć możliwość odstąpienia od stosowania MREL mającego zastosowanie do takich instytucji kredytowych i organu centralnego na warunkach podobnych do warunków określonych w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 w przypadku gdy instytucje kredytowe i organ centralny mają siedzibę w tym samym państwie członkowskim. Jednolita Rada powinna także mieć możliwość traktowania instytucji kredytowych i organu centralnego jako całości przy ocenianiu warunków uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w zależności od specyfiki mechanizmu solidarności. Jednolita Rada powinna mieć możliwość zapewniania zgodności z zewnętrznym MREL grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jako całości na różne sposoby, w zależności od specyfiki mechanizmu solidarności każdej z grup, poprzez wliczenie zobowiązań kwalifikowalnych podmiotów od których, zgodnie z planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, Jednolita Rada wymaga, aby wyemitowały instrumenty kwalifikujące się do objęcia MREL poza grupą restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

- (21) Właściwe organy, krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz Jednolita Rada powinny odpowiednio odnosić się do wszelkich przypadków naruszenia minimalnego wymogu dotyczącego TLAC i MREL oraz zaradzić takim naruszeniom. Ponieważ naruszenie tych wymogów mogłoby stanowić przeszkodę w możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji lub grupy, należy skrócić obowiązujące procedury usuwania przeszkód w możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, aby szybko reagować na wszelkie naruszenia wymogów. Jednolita Rada powinna mieć również możliwość wymagania od instytucji lub podmiotów zmiany profili zapadalności instrumentów i pozycji kwalifikowalnych oraz przygotowania i wdrożenia planów w celu przywrócenia poziomu tych wymogów. Jednolita Rada powinna mieć również możliwość zakazania wypłaty niektórych zysków w przypadku, gdy uzna, że dana instytucja lub podmiot nie spełnia wymogu połączonego bufora zgodnie z dyrektywą 2013/36/UE, gdy jest on uznawany za uzupełnienie MREL.
- (22) Niniejsze rozporządzenie nie narusza praw podstawowych i jest zgodne z zasadami uznanymi w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, zwłaszcza prawa własności i prawa do wolności prowadzenia działalności gospodarczej, oraz musi być stosowane zgodnie z tymi prawami i zasadami.

- (23) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, a mianowicie określenie jednolitych przepisów do celów unijnych ram w zakresie naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dla instytucji i podmiotów, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na rozmiary działania możliwe jest jego lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona przyjąć niniejsze rozporządzenie zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (24) Aby zapewnić wystarczająco dużo czasu na przygotowanie do stosowania niniejszego rozporządzenia, niniejsze rozporządzenie powinno być stosowane od dnia... [18 miesięcy po dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia],

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1
Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 806/2014

W rozporządzeniu (WE) nr 806/2014 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) pkt 21 otrzymuje brzmienie:

„21) »jednostka zależna« oznacza jednostkę zależną zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 16 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, a do celów stosowania art. 8, art. 10 ust. 10, art. 12–12k, art. 21 i 53 niniejszego rozporządzenia do grup restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w pkt 24b lit. b) niniejszego ustępu obejmuje – w stosownych przypadkach oraz stosownie do przypadku – instytucje kredytowe, które są trwale powiązane z organem centralnym, sam organ centralny oraz ich odpowiednie jednostki zależne, z uwzględnieniem sposobu, w jaki takie grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji spełniają wymogi art. 12f ust. 3 niniejszego rozporządzenia;

21a) »istotna jednostka zależna« oznacza istotną jednostkę zależną zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 135 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.”;

b) dodaje się punkty w brzmieniu:

„24a) »podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji« oznacza osobę prawną mającą siedzibę w uczestniczącym państwie członkowskim, wskazaną przez Jednolitą Radę zgodnie z art. 8 jako podmiot, w odniesieniu do którego w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidziano działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

24b) »grupa restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji« oznacza:

a) podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jego jednostki zależne, które nie są:

(i) same podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

(ii) jednostkami zależnymi innych podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; lub

(iii) podmiotami mającymi siedzibę w państwie trzecim, które nie wchodzą w skład grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ani ich jednostkami zależnymi; lub

b) instytucje kredytowe, które są trwale powiązane z organem centralnym, oraz sam organ centralny, gdy co najmniej jedna z tych instytucji kredytowych lub organ centralny są podmiotem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, oraz ich odpowiednie jednostki zależne;

24c) »globalna instytucja o znaczeniu systemowym« oznacza globalną instytucję o znaczeniu systemowym zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 133 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;”;

c) dodaje się punkt w brzmieniu:

„45a) »kapitał podstawowy Tier I« oznacza kapitał podstawowy Tier I obliczony zgodnie z art. 50 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;”;

d) w pkt 48 wszystkie formy gramatyczne wyrazów „zobowiązania kwalifikowalne” zastępuje się odpowiednią formą gramatyczną wyrazów „zobowiązania mogące podlegać umorzeniu lub konwersji”;

e) pkt 49 otrzymuje brzmienie:

„49) »zobowiązania mogące podlegać umorzeniu lub konwersji« oznaczają zobowiązania i instrumenty kapitałowe, które nie kwalifikują się do instrumentów w kapitale podstawowym Tier I, instrumentów dodatkowych w Tier I lub instrumentów w Tier II podmiotu, o którym mowa w art. 2, i które nie są wyłączone z zakresu stosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu zgodnie z art. 27 ust. 3;”;

f) dodaje się punkty w brzmieniu:

„49a) »zobowiązania kwalifikowalne« oznaczają zobowiązania mogące podlegać umorzeniu lub konwersji, które spełniają - stosownie do przypadku - warunki określone w art. 12c lub w art. 12g ust. 2 lit. a) niniejszego rozporządzenia, oraz instrumenty w Tier II, które spełniają warunki określone w art. 72a ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;

49b) »podporządkowane instrumenty kwalifikowalne« oznaczają instrumenty, które spełniają wszystkie warunki, o których mowa w art. 72a rozporządzenia (UE) nr 575/2013, inne niż w art. 72b ust. 3–5 niniejszego rozporządzenia;”;

g) dodaje się punkt w brzmieniu:

„55) »wymóg połączonego bufora « oznacza wymóg połączonego bufora zdefiniowany w art. 128 pkt 6 dyrektywy 2013/36/UE;”;

2) w art. 7 ust. 3 lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) ustalenie poziomu minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, zgodnie z art. 12–12k;”;

3) w art. 8 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określa się warianty zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, wobec podmiotów, o których mowa w ust. 1.”;

b) w ust. 6 akapit pierwszy i drugi otrzymują brzmienie:

„W planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewiduje się działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które Jednolita Rada może podjąć w przypadku gdy podmiot, o którym mowa w ust. 1, spełnia warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Informacje, o których mowa w ust. 9 lit. a), ujawnia się zainteresowanemu podmiotowi.”;

- c) w ust. 9 lit. o) i p) otrzymują brzmienie:
- „o) wymogi o których mowa w art. 12f i 12g, oraz termin osiągnięcia tego poziomu zgodnie z art. 12k;
 - p) w przypadku gdy Jednolita Rada stosuje art. 12c ust. 4, 5 lub 7, termin osiągnięcia zgodności przez podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 12k;”;
- d) ust. 10 otrzymuje brzmienie:
- „10. Grupowy plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zawiera plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy, o której mowa w ust. 1, prowadzonej przez unijną jednostkę dominującą mającą siedzibę w uczestniczącym państwie członkowskim oraz określa środki, które należy podjąć w odniesieniu do:
- a) unijnej jednostki dominującej;
 - b) jednostek zależnych należących do grupy i mających siedzibę w Unii;
 - c) podmiotów, o których mowa w art. 2 lit. b); oraz

- d) z zastrzeżeniem art. 33, jednostek zależnych należących do grupy i mających siedzibę poza Unią.

Zgodnie ze środkami, o których mowa w akapicie pierwszym, plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określa w odniesieniu do każdej grupy podmioty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.”;

- e) w ust. 11 lit. a) i b) otrzymują brzmienie:

- „a) określa działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które należy podjąć w odniesieniu do podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w scenariuszach, o których mowa w ust. 6, oraz skutki tych działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do innych podmiotów powiązanych, jednostki dominującej oraz instytucji zależnych, o których mowa w ust. 1;

- aa) w przypadku gdy grupa, o której mowa w ust. 1, składa się z więcej niż jednej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, określa działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które należy podjąć w odniesieniu do podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji z każdej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz skutki tych działań dla obu poniższych:

- (i) innych podmiotów powiązanych należących do tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- (ii) innych grup restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

- b) zawiera analizę tego, w jakim zakresie można by w sposób skoordynowany zastosować instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonać uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, wobec podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mających siedzibę w Unii, w tym środki ułatwiające nabycie przez osobę trzecią całej grupy lub odrębnych linii biznesowych lub obszarów działalności prowadzonej przez szereg podmiotów powiązanych, lub poszczególnych podmiotów powiązanych lub grup restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także wskazuje wszelkie ewentualne przeszkody w przeprowadzeniu skoordynowanej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; ”;
- f) w ust. 12 dodaje się akapity w brzmieniu:

„Przeglądu, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, dokonuje się po zrealizowaniu działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub wykonaniu uprawnień, o których mowa w art. 21.

Przy ustalaniu terminów, o których mowa w ust. 9 lit. o) i p), w okolicznościach, o których mowa w akapicie trzecim niniejszego ustępu, Jednolita Rada uwzględnia termin spełnienia wymogu, o którym mowa w art. 104b dyrektywy 2013/36/UE.”;

4) w art. 10 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Uznaje się, że przeprowadzenie skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy jest możliwe, jeżeli dla Jednolitej Rady wykonalne i wiarygodne jest przeprowadzenie likwidacji podmiotów powiązanych w ramach standardowego postępowania upadłościowego albo przeprowadzenie ich restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji poprzez zastosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonanie uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wobec podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji tej grupy, przy jednoczesnym unikaniu w jak największym stopniu wszelkich znaczących negatywnych skutków dla systemów finansowych państw członkowskich, w których zlokalizowane są podmioty powiązane, lub innych państw członkowskich lub Unii, w tym szerszej niestabilności finansowej lub zdarzeń mających wpływ na cały system, z myślą o zapewnieniu ciągłości funkcji krytycznych wykonywanych przez te podmioty powiązane, w przypadku gdy możliwe jest ich łatwe rozdzielenie we właściwym czasie, lub w inny sposób.

Jednolita Rada powiadamia we właściwym czasie EUNB w przypadku gdy przeprowadzenie skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy zostało uznane za niemożliwe.

W przypadku gdy grupa składa się z więcej niż jednej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, Jednolita Rada poddaje ocenie możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji każdej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z niniejszym artykułem.

Ocenę, o której mowa w akapicie pierwszym, przeprowadza się w uzupełnieniu do oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji całej grupy.”;

b) w ust. 9 dodaje się akapity w brzmieniu:

„W terminie dwóch tygodni od dnia otrzymania sprawozdania sporządzonego zgodnie z ust. 7 niniejszego artykułu podmiot przedstawia Jednolitej Radzie propozycje możliwych środków mających na celu zapewnienie przestrzegania przez podmiot lub jednostkę dominującą art. 12f lub 12g oraz spełnienie przez nie wymogu połączonego bufora, wraz z terminami wdrożenia tych środków, w przypadku gdy istotna przeszkoda w możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wynika z którejkolwiek z poniższych sytuacji:

- (i) podmiot spełnia wymóg połączonego bufora, gdy jest on uznawany za uzupełnienie każdego z wymogów, o których mowa w art. 141a ust. 1 lit. a), b) i c) dyrektywy 2013/36/UE, lecz nie spełnia wymogu połączonego bufora, gdy jest on uznawany za uzupełnienie wymogów, o których mowa w art. 12d i 12e niniejszego rozporządzenia, gdy obliczeń dokonuje się zgodnie z art. 12a ust. 2 lit. a) niniejszego rozporządzenia; lub
- (ii) podmiot nie spełnia wymogów, o których mowa w art. 92a i 494 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 lub wymogów, o których mowa w art. 12d i 12e niniejszego rozporządzenia.

Przedstawiając propozycję terminu wdrożenia środków, o których mowa w akapicie drugim, podmiot uwzględnia przyczyny zaistnienia danej istotnej przeszkody. Po konsultacji z właściwymi organami, w tym z EBC, Jednolita Rada ocenia, czy środki te skutecznie ograniczają lub usuwają daną istotną przeszkodę.”;

c) w ust. 11 wprowadza się następujące zmiany:

(i) w lit. i) oraz j) wyrazy „art. 12” zastępuje się wyrazami „art. 12f i 12g”;

(ii) dodaje się litery w brzmieniu:

„k) zobowiązanie podmiotu do przedstawienia planu przywrócenia zgodności z wymogami art. 12f i 12g niniejszego rozporządzenia, wyrażonymi jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz, w stosownych przypadkach, z wymogiem połączonego bufora oraz z wymogami art. 12f lub 12g niniejszego rozporządzenia, wyrażonymi jako odsetek miary ekspozycji całkowitej, o której mowa w art. 429 i 429a rozporządzenia (UE) nr 575/2013;

- l) w celu zapewnienia stałej zgodności z art. 12f lub 12g, zobowiązanie podmiotu do zmiany profilu zapadalności:
- (i) instrumentów funduszy własnych, po uzyskaniu zgody właściwych organów, w tym EBC; oraz
 - (ii) zobowiązań kwalifikowalnych, o których mowa w art. 12c i art. 12g ust. 2 lit. a).”;

5) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 10a

Uprawnienie do zakazania wypłat niektórych zysków

1. W przypadku gdy podmiot znajduje się w sytuacji, gdy spełnia wymóg połączonego bufora, gdy jest on uznawany za uzupełnienie każdego z wymogów, o których mowa w art. 141a ust. 1 lit. a), b) i c) dyrektywy 2013/36/UE, lecz nie spełnia wymogu połączonego bufora, gdy jest on uznawany za uzupełnienie wymogów, o których mowa w art. 12d i 12e niniejszego rozporządzenia, gdy obliczeń dokonuje się zgodnie z art. 12a ust. 2 lit. a) niniejszego rozporządzenia, Jednolita Rada jest uprawniona – zgodnie z ust. 2 i 3 niniejszego artykułu – do zakazania temu podmiotowi wypłaty zysków powyżej maksymalnej kwoty podlegającej wypłacie związanej z minimalnym wymogiem w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych (zwanej dalej „M-MDA”), obliczonej zgodnie z ust. 4 niniejszego artykułu, poprzez którekolwiek z następujących działań:
 - a) dokonywanie wypłaty zysków związanej z kapitałem podstawowym Tier I;
 - b) podejmowanie zobowiązań do wypłat zmiennych składników wynagrodzenia lub uznaniowych świadczeń emerytalnych, lub wypłat zmiennych składników wynagrodzenia, jeżeli zobowiązanie do wypłaty zostało podjęte w okresie, gdy podmiot nie spełniał wymogu połączonego bufora; lub
 - c) dokonywanie płatności z tytułu instrumentów dodatkowych w Tier I.

W przypadku gdy podmiot znajduje się w sytuacji, o której mowa w akapicie pierwszym, niezwłocznie powiadamia o tym krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz Jednolitą Radę.

2. W sytuacji, o której mowa w ust. 1, Jednolita Rada, po konsultacji z właściwymi organami, w tym w stosownych przypadkach z EBC, bez zbędnej zwłoki ocenia, czy wykonać uprawnienie, o którym mowa w ust. 1, biorąc pod uwagę wszystkie poniższe elementy:
 - a) przyczynę, czas trwania i skalę niespełnienia wymogu oraz jego wpływ na możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
 - b) zmiany w sytuacji finansowej podmiotu oraz prawdopodobieństwo spełnienia, w najbliższej przyszłości, warunku, o którym mowa w art. 18 ust. 1 lit. a);
 - c) szanse na to, że podmiot będzie w stanie zapewnić w rozsądnym terminie spełnienie wymogów, o których mowa w ust. 1;
 - d) w przypadku gdy podmiot nie jest w stanie zastąpić zobowiązań, które nie spełniają już kryteriów kwalifikowalności lub zapadalności określonych w art. 72b i 72c rozporządzenia (UE) nr 575/2013 lub art. 12c lub art. 12g ust. 2 niniejszego rozporządzenia – czy ta niezdolność ma charakter indywidualny czy też wynika z zakłóceń na całym rynku;

- e) czy wykonanie uprawnienia, o którym mowa w ust. 1, jest najbardziej adekwatnym i proporcjonalnym sposobem na zaradzenie sytuacji podmiotu, biorąc pod uwagę jego ewentualny wpływ zarówno na warunki finansowania, jak i na możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji danego podmiotu.

Jednolita Rada przeprowadza kolejne oceny tego, czy należy wykonać uprawnienie, o którym mowa w ust. 1, co najmniej raz na miesiąc i tak długo, jak podmiot znajduje się w sytuacji, o której mowa w ust. 1.

- 3. Jeżeli Jednolita Rada stwierdzi, że podmiot nadal znajduje się w sytuacji, o której mowa w ust. 1, dziewięć miesięcy po powiadomieniu o takiej sytuacji przez podmiot, wykonuje ona – po konsultacji z właściwymi organami, w tym w stosownych przypadkach z EBC – uprawnienie, o którym mowa w ust. 1, z wyjątkiem przypadków gdy stwierdzi, po dokonaniu oceny, że spełnione są co najmniej dwa z następujących warunków:

- a) niespełnienie wymogu wynika z poważnych zakłóceń funkcjonowania rynków finansowych, co prowadzi do silnego napięcia na rynku w wielu segmentach rynków finansowych;

- b) zakłócenia, o których mowa w lit. a), powodują nie tylko zwiększoną zmienność cenową instrumentów funduszy własnych i instrumentów zobowiązań kwalifikowalnych podmiotu lub większe koszty dla podmiotu, ale prowadzą też do całkowitego lub częściowego zamknięcia rynków, w związku z czym podmiot nie może emitować instrumentów funduszy własnych i instrumentów zobowiązań kwalifikowalnych na tych rynkach;
- c) zamknięcie rynku, o którym mowa w lit. b), dotyczy nie tylko danego podmiotu, ale również wielu innych podmiotów;
- d) zakłócenia, o których mowa w lit. a), uniemożliwiają danemu podmiotowi emitowanie instrumentów funduszy własnych i instrumentów zobowiązań kwalifikowalnych wystarczających, aby zaradzić niespełnieniu wymogu; lub
- e) wykonanie uprawnienia, o którym mowa w ust. 1, prowadzi do negatywnych skutków ubocznych dla części sektora bankowego, osłabiając w ten sposób potencjalnie stabilność finansową.

W przypadku gdy zastosowanie ma wyjątek, o którym mowa w akapicie pierwszym, Jednolita Rada powiadamia właściwe organy, w tym w stosownych przypadkach EBC, o swojej decyzji oraz podaje pisemne wyjaśnienie swojej oceny.

Jednolita Rada przeprowadza co miesiąc kolejną ocenę tego, czy zastosowanie ma wyjątek, o którym mowa w akapicie pierwszym.

4. M-MDA oblicza się jako iloczyn sumy obliczonej zgodnie z ust. 5 i współczynnika ustalonego zgodnie z ust. 6. Od M-MDA odlicza się każdą kwotę wynikającą ze wszelkich działań, o których mowa w ust. 1 lit. a), b) lub c).
5. Kwota, która ma zostać pomnożona zgodnie z ust. 4, składa się z:
- a) wszelkich zysków z bieżącego okresu niewłączonych do kapitału podstawowego Tier I zgodnie z art. 26 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, po odliczeniu wszelkich wypłat zysków lub wszelkich płatności wynikających z działań, o których mowa w ust. 1 lit. a), b) lub c) niniejszego artykułu;
- powiększonych o
- b) wszelkie zyski roczne niewłączone do kapitału podstawowego Tier I zgodnie z art. 26 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, po odliczeniu wszelkich wypłat zysków lub wszelkich płatności wynikających z działań, o których mowa w ust. 1 lit. a), b) lub c) niniejszego artykułu;
- pomniejszonych o
- c) kwoty, które byłyby należne jako podatek, gdyby pozycje określone w lit. a) i b) niniejszego ustępu miały zostać zatrzymane.

6. Współczynnik, o którym mowa w ust. 4, ustala się w następujący sposób:
- a) w przypadku gdy utrzymywany przez podmiot kapitał podstawowy Tier I, który nie jest wykorzystywany do spełnienia któregokolwiek z wymogów określonych w art. 92a rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz w art. 12d i 12e niniejszego rozporządzenia, wyrażony jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, znajduje się w pierwszym (tzn. najniższym) kwartylu wymogu połączonego bufora, współczynnik ten wynosi 0;
 - b) w przypadku gdy utrzymywany przez podmiot kapitał podstawowy Tier I, który nie jest wykorzystywany do spełnienia któregokolwiek z wymogów określonych w art. 92a rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz w art. 12d i 12e niniejszego rozporządzenia, wyrażony jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, znajduje się w drugim kwartylu wymogu połączonego bufora, współczynnik ten wynosi 0,2;
 - c) w przypadku gdy utrzymywany przez podmiot kapitał podstawowy Tier I, który nie jest wykorzystywany do spełnienia wymogów określonych w art. 92a rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz w art. 12d i 12e niniejszego rozporządzenia, wyrażony jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, znajduje się w trzecim kwartylu wymogu połączonego bufora, współczynnik ten wynosi 0,4;

- d) w przypadku gdy utrzymywany przez podmiot kapitał podstawowy Tier I, który nie jest wykorzystywany do spełnienia wymogów określonych w art. 92a rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz w art. 12d i 12e niniejszego rozporządzenia, wyrażony jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, znajduje się w czwartym (tzn. najwyższym) kwartyli wymogu połączonego bufora, współczynnik ten wynosi 0,6.

Dolne i górne kresy poszczególnych kwartyli wymogu połączonego bufora obliczane są w następujący sposób:

$$\text{dolny kres kwartyla} = \frac{\text{wymóg} \\ \text{połączonego bufora}}{4} \times (Q_n - 1)$$

$$\text{górnny kres kwartyla} = \frac{\text{wymóg} \\ \text{połączonego bufora}}{4} \times Q_n$$

gdzie » Q_n « = numer porządkowy danego kwartyla.”;

6) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 12

Minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych

1. Jednolita Rada, po konsultacji z właściwymi organami, w tym z EBC, ustala wymogi w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o których mowa w art. 12a–12i, objętych uprawnieniami do umorzenia i konwersji, które to wymogi mają być stale spełniane przez podmioty i grupy, o których mowa w art. 7 ust. 2, oraz przez podmioty i grupy, o których mowa w art. 7 ust. 4 lit. b) oraz w art. 7 ust. 5, gdy spełnione są warunki zastosowania tych ustępów.
2. Podmioty, o których mowa w ust. 1, w tym podmioty wchodzące w skład grup, przekazują informacje zgodnie z art. 45i ust. 1, 2 i 4 dyrektywy 2014/59/UE krajowemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uczestniczącego państwa członkowskiego, w którym mają siedzibę.

Krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bez zbędnej zwłoki przekazuje Jednolitej Radzie informacje, o których mowa w akapicie pierwszym.

3. Sporządzając plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 9, po konsultacji z właściwymi organami, krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ustalają wymogi w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o których mowa w art. 12a–12i, objętych uprawnieniami do umorzenia i konwersji, które to wymogi mają być stale spełniane przez podmioty, o których mowa w art. 7 ust. 3. W tym przypadku zastosowanie ma procedura ustanowiona w art. 31.
4. Jednolita Rada dokonuje wszelkich ustaleń, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, równoległe z opracowywaniem i utrzymywaniem planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 8.
5. Jednolita Rada kieruje swoje ustalenia do krajowych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonują instrukcje Jednolitej Rady zgodnie z art. 29. Jednolita Rada zobowiązuje krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do sprawdzania i zapewnienia, aby podmioty i grupy utrzymywały wymogi w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych określone w ust. 1 niniejszego artykułu.
6. Jednolita Rada informuje EBC i EUNB o wymogach w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, które ustaliła dla poszczególnych podmiotów i grup zgodnie z ust. 1.
7. Aby zapewnić skuteczne i spójne stosowanie niniejszego artykułu, Jednolita Rada wydaje wytyczne oraz kieruje instrukcje do krajowych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, dotyczące konkretnych podmiotów lub grup.

Artykuł 12a

Stosowanie i obliczanie minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych

1. Jednolita Rada i krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zapewniają, aby podmioty, o których mowa w art. 12 ust. 1 i 3, stale spełniały wymogi w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, gdy jest to wymagane na mocy niniejszego artykułu i art. 12b–12i oraz zgodnie z tymi artykułami.
2. Wymóg, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, oblicza się – stosownie do przypadku – zgodnie z art. 12d ust. 3, 4 lub 6 jako kwotę funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych oraz wyraża jako odsetek:
 - a) łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko odnośnego podmiotu, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013; oraz
 - b) miary ekspozycji całkowitej odnośnego podmiotu, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, obliczonej zgodnie z art. 429 i 429a rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

Artykuł 12b

*Wyłączenie ze stosowania minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych
i zobowiązań kwalifikowalnych*

1. Niezależnie od art. 12a Jednolita Rada zwalnia z wymogu określonego w art. 12a ust. 1 instytucje zajmujące się udzielaniem kredytów hipotecznych finansowane z obligacji zabezpieczonych, którym zgodnie z prawem krajowym nie wolno przyjmować depozytów, o ile spełnione zostały wszystkie następujące warunki:
 - a) instytucje te zostaną zlikwidowane w ramach krajowych postępowań upadłościowych lub innego typu postępowań ustanowionych dla tych instytucji i stosowanych zgodnie z art. 38, 40 lub 42 dyrektywy 2014/59/UE; oraz
 - b) postępowania, o których mowa w lit. a), zapewniają, aby wierzyciele tych instytucji, w tym w stosownych przypadkach posiadacze obligacji zabezpieczonych, ponieśli straty w sposób zgodny z celami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
2. Instytucje zwolnione z wymogu ustanowionego w art. 12 ust. 1 nie mogą być częścią konsolidacji, o której mowa w art. 12f ust. 1.

Artykuł 12c

Zobowiązania kwalifikowalne podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Zobowiązania włącza się do kwoty funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wyłącznie w przypadku, gdy spełniają one warunki, o których mowa w następujących artykułach rozporządzenia (UE) nr 575/2013:
 - a) art. 72a;
 - b) art. 72b, z wyjątkiem ust. 2 lit. d); oraz
 - c) art. 72c.

W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego niniejszego artykułu, w przypadku gdy w niniejszym rozporządzeniu jest mowa o wymogach określonych w art. 92a lub 92b rozporządzenia (UE) nr 575/2013, do celu tych artykułów, na zobowiązania kwalifikowalne składają się zobowiązania kwalifikowalne zdefiniowane w art. 72k tego rozporządzenia i ustalone zgodnie z częścią drugą tytuł I rozdział 5a tego rozporządzenia.

2. Zobowiązania wynikające z instrumentów dłużnych zawierających wbudowane instrumenty pochodne – takich jak strukturyzowane papiery wartościowe – które spełniają warunki określone w ust. 1 akapit pierwszy, z wyjątkiem art. 72a ust. 2 lit. 1) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, włącza się do kwoty funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych wyłącznie w przypadku gdy spełniony jest jeden z następujących warunków:
- a) kwota główna zobowiązania wynikającego z instrumentu dłużnego jest znana w momencie emisji, jest stała lub rosnąca, i nie ma na nią wpływu wbudowana cecha instrumentu pochodnego, a całkowita kwota zobowiązania wynikającego z instrumentu dłużnego, w tym wbudowanego instrumentu pochodnego, może być wyceniana codziennie poprzez odniesienie do aktywnego i płynnego rynku dwustronnego w przypadku równoważnego instrumentu bez ryzyka kredytowego, zgodnie z art. 104 i 105 rozporządzenia (UE) nr 575/2013; lub
 - b) instrument dłużny zawiera postanowienie umowne, które określa, że wartość roszczenia w przypadku upadłości emitenta oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji emitenta jest stała lub rosnąca oraz nie przekracza opłaconej początkowo kwoty zobowiązania.

Instrumenty dłużne, o których mowa w akapicie pierwszym, w tym zawarte w nich wbudowane instrumenty pochodne, nie mogą być przedmiotem jakiegokolwiek umowy o kompensowaniu zobowiązań, a wycena takich instrumentów nie podlega art. 49 ust. 3 dyrektywy 2014/59/UE.

Zobowiązania, o których mowa w akapicie pierwszym, włącza się do kwoty funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych wyłącznie w odniesieniu do części zobowiązania odpowiadającej kwocie głównej, o której mowa w lit. a) tego ustępu, lub kwocie stałej lub rosnącej, o której mowa w lit. b) tego akapitu.

3. W przypadku gdy zobowiązania zostały wyemitowane przez jednostkę zależną mającą siedzibę w Unii na rzecz jednego z obecnych akcjonariuszy, który nie jest częścią tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jako podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, zobowiązania te włącza się do kwoty funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych tego podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o ile spełniono wszystkie następujące warunki:
- a) zobowiązania te zostały wyemitowane zgodnie z art. 12g ust. 2 lit. a);
 - b) wykonanie uprawnienia do umorzenia lub konwersji w odniesieniu do tych zobowiązań zgodnie z art. 21 nie ma wpływu na kontrolę sprawowaną nad jednostką zależną przez podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
 - c) zobowiązania te nie przekraczają kwoty ustalonej w wyniku odliczenia:
 - (i) sumy zobowiązań wyemitowanych na rzecz podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i nabytych przez niego bezpośrednio lub pośrednio poprzez inne podmioty w tej samej grupie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz kwoty funduszy własnych wyemitowanych zgodnie z art. 12g ust. 2 lit. b); od
 - (ii) kwoty wymaganej zgodnie z art. 12g ust. 1.

4. Bez uszczerbku dla minimalnego wymogu określonego w art. 12d ust. 4 lub art. 12e ust. 1 lit. a), Jednolita Rada zapewnia, z własnej inicjatywy po konsultacji z krajowym organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub na wniosek krajowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, aby część wymogu, o którym mowa w art. 12f, równa 8 % całkowitych zobowiązań, w tym funduszy własnych, została spełniona przez podmioty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będące globalnymi instytucjami o znaczeniu systemowym lub podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podlegającymi art. 12d ust. 4 lub 5 za pomocą funduszy własnych i podporządkowanych instrumentów kwalifikowalnych, lub zobowiązań, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu. Jednolita Rada może zezwolić, aby poziom niższy niż 8 % całkowitych zobowiązań, w tym funduszy własnych, lecz wyższy niż kwota wynikająca z zastosowania wzoru $(1 - (X1/X2)) \times 8\%$ całkowitych zobowiązań, w tym funduszy własnych, został spełniony przez podmioty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będące globalnymi instytucjami o znaczeniu systemowym lub podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podlegającymi art. 12d ust. 4 lub 5 za pomocą funduszy własnych, podporządkowanych instrumentów kwalifikowalnych, lub zobowiązań, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, o ile spełnione są wszystkie warunki określone w art. 72b ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, w przypadku gdy, z uwagi na wartość obniżenia możliwego na podstawie art. 72b ust. 3 tego rozporządzenia:
- $X1 = 3,5\%$ łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013; oraz

X2 = sumie 18 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz kwoty wynikającej z wymogu połączonego bufora.

W odniesieniu do podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podlegających art. 12d ust. 4, w przypadku gdy zastosowanie akapitu pierwszego niniejszego ustępu prowadzi do wymogu większego niż 27 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko, Jednolita Rada ogranicza – w odniesieniu do danego podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – część wymogu, o którym mowa w art. 12f, i który należy spełnić za pomocą funduszy własnych, podporządkowanych instrumentów kwalifikowalnych, lub zobowiązań, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, do kwoty równej 27 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko, jeżeli Jednolita Rada oceniła że:

- a) dostępu do funduszu nie uznano w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji za możliwe rozwiązanie służące restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji tego podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; oraz
- b) w przypadku gdy lit. a) nie ma zastosowania – wymóg, o którym mowa w art. 12f, pozwala temu podmiotowi restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na spełnienie wymogu, o którym mowa w art. 27 ust. 7.

Przy przeprowadzaniu oceny, o której mowa w akapicie drugim, Jednolita Rada bierze również pod uwagę ryzyko wywarcia nieproporcjonalnego wpływu na model biznesowy danego podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

W odniesieniu do podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podlegających art. 12d ust. 5 akapit drugi niniejszego ustępu nie ma zastosowania.

5. W przypadku podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które nie są globalnymi instytucjami o znaczeniu systemowym ani podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podlegającymi art. 12d ust. 4 lub 5, Jednolita Rada – z własnej inicjatywy po konsultacji z krajowym organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji albo na wniosek krajowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – może zadecydować, że część wymogu, o którym mowa w art. 12f, do wysokości 8 % całkowitych zobowiązań, w tym funduszy własnych, podmiotu i do kwoty wynikającej z zastosowania wzoru, o którym mowa w ust. 7, w zależności od tego, która z tych wartości jest wyższa – musi zostać spełniona za pomocą funduszy własnych i podporządkowanych instrumentów kwalifikowalnych, lub zobowiązań, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, o ile spełnione są następujące warunki:
 - a) zobowiązania niepodporządkowane, o których mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, mają taki sam stopień uprzywilejowania w hierarchii roszczeń w krajowym postępowaniu upadłościowym jak niektóre zobowiązania, które są wyłączone ze stosowania uprawnień do umorzenia i konwersji zgodnie z art. 27 ust. 3 lub art. 27 ust. 5;

- b) istnieje ryzyko, że w wyniku planowanego stosowania uprawnień do umorzenia i konwersji wobec zobowiązań niepodporządkowanych, które nie są wyłączone ze stosowania uprawnień do umorzenia i konwersji zgodnie z art. 27 ust. 3 lub art. 27 ust. 5, wierzyciele, których roszczenia wynikają z tych zobowiązań, poniosą większe straty niż straty, które ponieśliby w przypadku likwidacji w drodze standardowego postępowania upadłościowego;
- c) kwota funduszy własnych i innych zobowiązań podporządkowanych nie przekracza kwoty niezbędnej do zapewnienia, aby wierzyciele, o których mowa w lit. b), nie ponieśli strat wyższych niż straty, które ponieśliby w przypadku likwidacji w drodze standardowego postępowania upadłościowego.

W przypadku gdy Jednolita Rada stwierdzi, że w ramach danej klasy zobowiązań obejmującej zobowiązania kwalifikowalne kwota zobowiązań, które są wyłączone lub mogą z dużym prawdopodobieństwem zostać wyłączone ze stosowania uprawnień do umorzenia i konwersji zgodnie z art. 27 ust. 3 lub art. 27 ust. 5, wynosi łącznie ponad 10 % tej klasy, Jednolita Rada dokonuje oceny ryzyka, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. b) niniejszego ustępu.

6. Do celów ust. 4, 5 i 7 do całkowitej kwoty zobowiązań włącza się zobowiązania wynikające z instrumentów pochodnych, przy założeniu, że w pełni uznaje się prawo kontrahenta do rekompensaty.

Fundusze własne podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które wykorzystuje się do celów spełnienia wymogu połączonego bufora, są kwalifikowalne do celów spełnienia wymogów, o których mowa w ust. 4, 5 i 7.

7. W drodze odstępstwa od ust. 3 niniejszego artykułu, Jednolita Rada może zdecydować, że wymóg, o którym mowa w art. 12f niniejszego rozporządzenia, musi zostać spełniony przez podmioty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będące globalnymi instytucjami o znaczeniu systemowym lub będące podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podlegającymi art. 12d ust. 4 lub 5 niniejszego rozporządzenia za pomocą funduszy własnych, podporządkowanych instrumentów kwalifikowalnych, lub zobowiązań, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, w zakresie, w jakim – z uwagi na obowiązek spełnienia przez podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wymogu połączonego bufora i wymogów, o których mowa w art. 92a rozporządzenia (UE) nr 575/2013, art. 12d ust. 4 i art. 12f niniejszego rozporządzenia – suma tych funduszy własnych, instrumentów i zobowiązań nie przekracza wyższej z następujących wartości:
- a) 8 % całkowitych zobowiązań, w tym funduszy własnych, podmiotu; lub

- b) kwoty wynikającej z zastosowania wzoru Ax^2+Bx^2+C , gdzie A, B i C oznaczają następujące kwoty:

A = kwota wynikająca z wymogu, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;

B = kwota wynikająca z wymogu, o którym mowa w art. 104a dyrektywy 2013/36/UE;

C = kwota wynikająca z wymogu połączonego bufora.

8. Jednolita Rada może wykonywać uprawnienie, o którym mowa w ust. 7 niniejszego artykułu, w odniesieniu do podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będących globalnymi instytucjami o znaczeniu systemowym lub podlegających art. 12d ust. 4 lub 5, i które spełniają jeden z warunków określonych w akapicie drugim niniejszego ustępu, do wysokości limitu 30 % całkowitej liczby wszystkich podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będących globalnymi instytucjami o znaczeniu systemowym lub podlegających art. 12d ust. 4 lub 5, w odniesieniu do których Jednolita Rada ustala wymóg, o którym mowa w art. 12f.

Jednolita Rada uwzględnia następujące warunki:

- a) w ramach uprzednio przeprowadzonej oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wskazano istotne przeszkody w możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, oraz:
- (i) po zastosowaniu środków, o których mowa w art. 10 ust. 11, w terminie wymaganym przez Jednolitą Radę nie podjęto jakichkolwiek działań naprawczych; albo

- (ii) wskazanych istotnych przeszkód nie można wyeliminować poprzez użycie któregokolwiek ze środków, o których mowa w art. 10 ust. 11, a wykonanie uprawnień, o których mowa w ust. 7 niniejszego artykułu, częściowo lub w pełni skompensowałyby negatywny wpływ istotnych przeszkód w możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- b) Jednolita Rada uważa, że wykonalność i wiarygodność preferowanej dla podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji są ograniczone, mając na uwadze wielkość tego podmiotu, jego wzajemne powiązania, charakter, zakres, profil ryzyka i złożoność prowadzonej przez ten podmiot działalności, jego status prawny i strukturę własnościową; lub
- c) wymóg, o którym mowa w art. 104a dyrektywy 2013/36/UE, odzwierciedla fakt, że podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będący globalną instytucją o znaczeniu systemowym lub podlegający art. 12d ust. 4 lub 5 niniejszego rozporządzenia znajduje się, pod względem ryzyka, pośród 20 % największych instytucji, w odniesieniu do których Jednolita Rada ustala wymóg, o którym mowa w art. 12a ust. 1 niniejszego rozporządzenia.

Do celów wartości procentowych, o których mowa w akapitach pierwszym i drugim, Jednolita Rada zaokrągliła liczbę wynikającą z obliczeń w górę do najbliższej liczby całkowitej.

9. Po konsultacji z właściwymi organami, w tym z EBC, Jednolita Rada podejmuje decyzje, o których mowa w ust. 5 lub 7.

Podejmując te decyzje, Jednolita Rada bierze również pod uwagę:

- a) głębokość rynku dla instrumentów funduszy własnych i podporządkowanych instrumentów kwalifikowalnych podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, wycenę takich instrumentów, o ile istnieją, oraz czas potrzebny do zrealizowania wszelkich transakcji niezbędnych do celów zastosowania się do decyzji;
- b) kwotę instrumentów zobowiązań kwalifikowalnych, które spełniają wszystkie warunki, o których mowa w art. 72a rozporządzenia (UE) nr 575/2013, o rezydualnym terminie zapadalności wynoszącym mniej niż rok od daty decyzji, z myślą o dokonaniu korekt ilościowych względem wymogów, o których mowa w ust. 5 i 7 niniejszego artykułu;
- c) dostępność i kwotę instrumentów, które spełniają wszystkie warunki, o których mowa w art. 72a rozporządzenia (UE) nr 575/2013, inne niż w art. 72b ust. 2 lit. d) tego rozporządzenia;

- d) czy kwota zobowiązań, które są wyłączone ze stosowania uprawnień do umorzenia i konwersji zgodnie z art. 27 ust. 3 lub 5 i które – w ramach standardowego postępowania upadłościowego – mają taki sam stopień uprzywilejowania jak zobowiązania kwalifikowalne o najwyższym stopniu uprzywilejowania lub niższy, jest istotna w porównaniu z funduszami własnymi i zobowiązaniami kwalifikowalnymi podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W przypadku gdy kwota wyłączonych zobowiązań nie przekracza 5 % kwoty funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, uznaje się, że wyłączona kwota nie jest istotna. Powyżej tego progu istotność kwoty zobowiązań wyłączonych ocenia Jednolita Rada;
- e) model biznesowy podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jego model finansowania, profil ryzyka, a także jego stabilność i zdolność wnoszenia wkładu w gospodarkę; oraz
- f) wpływ ewentualnych kosztów restrukturyzacji na dokapitalizowanie podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Artykuł 12d

Ustalenie minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych

1. Po konsultacji z właściwymi organami, w tym z EBC, Jednolita Rada ustala wymóg, o którym mowa w art. 12a ust. 1, na podstawie następujących kryteriów:
 - a) konieczność zapewnienia możliwości przeprowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w drodze zastosowania do podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w tym, w stosownych przypadkach, instrumentu umorzenia lub konwersji długu, w sposób służący osiągnięciu celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
 - b) konieczność zapewnienia – w stosownych przypadkach – aby podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jego jednostki zależne będące instytucjami lub podmiotami, o których mowa w art. 12 ust. 1 i 3, lecz niebędące podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, posiadały fundusze własne i zobowiązania kwalifikowalne wystarczające do zapewnienia, aby – w przypadku zastosowania wobec nich, odpowiednio, instrumentu umorzenia lub konwersji długu lub uprawnień do umorzenia i konwersji – można było pokryć straty oraz przywrócić łączny współczynnik kapitałowy oraz, stosownie do przypadku, wskaźnik dźwigni odpowiednich podmiotów do poziomu niezbędnego do umożliwienia im dalszego spełniania warunków uzyskania zezwolenia oraz kontynuowania działalności, na którą uzyskały zezwolenie zgodnie z dyrektywą 2013/36/UE lub dyrektywą 2014/65/UE;

- c) konieczność zapewnienia, aby – jeżeli w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidziano możliwość wyłączenia określonych klas zobowiązań kwalifikowalnych z umorzenia lub konwersji długu na mocy art. 27 ust. 5 niniejszego rozporządzenia lub możliwość przeniesienia ich w całości na odbiorcę w ramach częściowego przeniesienia – ten podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadał fundusze własne i inne zobowiązania kwalifikowalne wystarczające do pokrycia strat oraz przywrócenia jego łącznego współczynnika kapitałowego oraz, stosownie do przypadku, jego wskaźnika dźwigni do poziomu niezbędnego do umożliwienia mu dalszego spełniania warunków uzyskania zezwolenia oraz kontynuowania działalności, na którą uzyskał zezwolenie zgodnie z dyrektywą 2013/36/UE lub dyrektywą 2014/65/UE;
- d) wielkość, model biznesowy, model finansowania oraz profil ryzyka podmiotu;
- e) zakres, w jakim upadłość podmiotu miałaby niekorzystny wpływ na stabilność finansową – w tym poprzez efekt domina względem innych instytucji lub podmiotów – z powodu wzajemnych powiązań podmiotu z tymi innymi instytucjami lub podmiotami lub z resztą systemu finansowego.

2. W przypadku gdy w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidziano, że przeprowadzone ma zostać działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub że wykonane ma być uprawnienie do umorzenia i konwersji odpowiednich instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z art. 21, zgodnie z odpowiednim scenariuszem, o którym mowa w art. 8 ust. 6, wymóg, o którym mowa w art. 12a ust. 1, równa się kwocie wystarczającej do zapewnienia, aby:
- a) spodziewane straty, które może ponieść podmiot, zostały w pełni pokryte (»pokrycie strat«);
 - b) podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i jego jednostki zależne będące instytucjami lub podmiotami, o których mowa w art. 12 ust. 1 lub 3, lecz niebędące podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, zostały dokapitalizowane do poziomu niezbędnego do umożliwienia im dalszego spełniania warunków uzyskania zezwolenia oraz wykonywania działalności, na którą uzyskały zezwolenie zgodnie z dyrektywą 2013/36/UE, dyrektywą 2014/65/UE lub równoważnymi aktami prawnymi na odpowiedni okres nieprzekraczający roku (»dokapitalizowanie«).

W przypadku gdy w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidziano, że podmiot ma być zlikwidowany w ramach standardowego postępowania upadłościowego lub w ramach innych równoważnych procedur krajowych, Jednolita Rada ocenia, czy uzasadnione jest ograniczenie wymogu, o którym mowa w art. 12a ust. 1, dla tego podmiotu, tak aby wymóg ten nie przekraczał kwoty wystarczającej do pokrycia strat zgodnie z akapitem pierwszym lit. a).

Jednolita Rada ocenia w szczególności ograniczenie, o którym mowa w akapicie drugim, pod względem ewentualnego wpływu na stabilność finansową i na ryzyko wywołania efektu domina w systemie finansowym.

3. W przypadku podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji kwota, o której mowa w ust. 2 akapit pierwszy, jest:
- a) do celów obliczania wymogu, o którym mowa w art. 12a ust. 1, zgodnie z art. 12a ust. 2 lit. a), sumą:
 - (i) wysokości strat, które mają być pokryte w przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na skonsolidowanym poziomie grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, odpowiadającej wymogom, o których mowa w art. 92 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i w art. 104a dyrektywy 2013/36/UE; oraz
 - (ii) kwoty dokapitalizowania umożliwiającej grupie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powstałej w wyniku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przywrócenie zgodności z dotyczącym jej wymogiem w zakresie łącznego współczynnika kapitałowego, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, oraz z dotyczącym jej wymogiem, o którym mowa w art. 104a dyrektywy 2013/36/UE, na skonsolidowanym poziomie grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji po zrealizowaniu preferowanej strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; oraz

- b) do celów obliczania wymogu, o którym mowa w art. 12a ust. 1, zgodnie z art. 12a ust. 2 lit. b), sumą:
- (i) wysokości strat, które mają być pokryte w przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, odpowiadającej poziomowi wymogu dotyczącego wskaźnika dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, dla podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na skonsolidowanym poziomie grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; oraz
 - (ii) kwoty dokapitalizowania umożliwiającej grupie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powstałej w wyniku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przywrócić zgodności z wymogiem dotyczącym wskaźnika dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, na skonsolidowanym poziomie grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji po zrealizowaniu preferowanej strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Do celów art. 12a ust. 2 lit. a) wartość wymogu, o którym mowa w art. 12a ust. 1, wyraża się procentowo jako kwotę obliczoną zgodnie z akapitem pierwszym lit. a) niniejszego ustępu, podzieloną przez łączną kwotę ekspozycji na ryzyko.

Do celów art. 12a ust. 2 lit. b) wartość wymogu, o którym mowa w art. 12a ust. 1, wyraża się procentowo jako kwotę obliczoną zgodnie z akapitem pierwszym lit. b) niniejszego ustępu, podzieloną przez miarę ekspozycji całkowitej.

Przy ustalaniu indywidualnego wymogu przewidzianego w akapicie pierwszym lit. b) niniejszego ustępu, Jednolita Rada bierze pod uwagę wymogi, o których mowa w art. 27 ust. 7.

Określając kwoty dokapitalizowania, o których mowa w poprzednich akapitach, Jednolita Rada:

- a) wykorzystuje najaktualniejsze zgłoszone wartości odpowiedniej łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko lub miary ekspozycji całkowitej, skorygowane o wszelkie zmiany wynikające z działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidzianych w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; oraz
- b) po konsultacji z właściwymi organami, w tym z EBC, koryguje w dół lub w górę kwotę odpowiadającą aktualnemu wymogowi, o którym mowa w art. 104a dyrektywy 2013/36/UE, w celu ustalenia wymogu, który należy zastosować do podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji po realizacji preferowanej strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Jednolita Rada musi mieć możliwość zwiększenia wymogu przewidzianego w akapicie pierwszym lit. a) ppkt (ii) o odpowiednią kwotę niezbędną do zapewnienia, aby po przeprowadzeniu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podmiot był w stanie utrzymać wystarczające zaufanie rynku przez odpowiedni okres nie dłuższy niż rok.

W przypadku gdy zastosowanie ma akapit szósty niniejszego ustępu kwotę, o której mowa w tym akapicie, ustala się na poziomie równym wymogowi połączonego bufora, który należy zastosować po zastosowaniu instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, pomniejszonym o kwotę, o której mowa w art. 128 pkt 6 lit. a) dyrektywy 2013/36/UE.

Kwotę, o której mowa w akapicie szóstym niniejszego ustępu, koryguje się w dół, jeżeli po konsultacji z właściwymi organami, w tym z EBC, Jednolita Rada stwierdzi, że niższa kwota w wykonalny i wiarygodny sposób wystarczyłaby do utrzymania zaufania rynku i zapewnienia zarówno ciągłości świadczenia krytycznych funkcji gospodarczych przez instytucję, jak i jej dostępu do finansowania bez sięgania po nadzwyczajne publiczne wsparcie finansowe inne niż wkłady z funduszu, zgodnie z art. 27 ust. 7 oraz art. 76 ust. 3, po realizacji strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Kwotę tę koryguje się w górę, jeżeli po konsultacji z właściwymi organami, w tym z EBC, Jednolita Rada stwierdzi, że wyższa kwota jest niezbędna do utrzymania wystarczającego zaufania rynku i zapewnienia zarówno ciągłości świadczenia krytycznych funkcji gospodarczych przez instytucję lub jednostkę, o których mowa w art. 12 ust. 1, jak i dostępu do finansowania bez sięgania po nadzwyczajne publiczne wsparcie finansowe inne niż wkłady z funduszu, zgodnie z art. 27 ust. 7 oraz art. 76 ust. 3, przez odpowiedni okres nie dłuższy niż rok.

4. W przypadku podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji niepodlegających art. 92a rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i będących częścią grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, której łączne aktywa przekraczają 100 mld EUR, poziom wymogu, o którym mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, musi być co najmniej równy:
- a) 13,5 %, gdy obliczenia dokonuje się zgodnie z art. 12a ust. 2 lit. a); oraz
 - b) 5 %, gdy obliczenia dokonuje się zgodnie z art. 12a ust. 2 lit. b).

W drodze odstępstwa od art. 12c podmioty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, spełniają wymóg na poziomie, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, który jest równy 13,5 %, gdy obliczenia dokonuje się zgodnie z art. 12a ust. 2 lit. a), oraz 5 %, gdy obliczenia dokonuje się zgodnie z art. 12a ust. 2 lit. b), za pomocą funduszy własnych, podporządkowanych instrumentów kwalifikowalnych, lub zobowiązań, o których mowa w art. 12c ust. 3 niniejszego rozporządzenia.

5. Na wniosek krajowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwego dla danego podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji Jednolita Rada stosuje wymogi określone w ust. 4 niniejszego artykułu do podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji niepodlegającego art. 92a rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i będącego częścią grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, której łączne aktywa są niższe niż 100 mld EUR, i który według oceny krajowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może z dużym prawdopodobieństwem stwarzać ryzyko systemowe w przypadku swojej upadłości.

Podjmując decyzję o wystąpieniu z wnioskiem, o której mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bierze pod uwagę:

- a) powszechność występowania depozytów oraz brak instrumentów dłużnych w modelu finansowania;
- b) zakres, w jakim dostęp do rynków kapitałowych zobowiązań kwalifikowalnych jest ograniczony;
- c) zakres, w jakim podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bazuje na kapitale podstawowym Tier I w celu spełnienia wymogu, o którym mowa w art. 12f.

Brak wniosku krajowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na podstawie akapitu pierwszego niniejszego ustępu pozostaje bez uszczerbku dla jakiegokolwiek decyzji Jednolitej Rady podjętej zgodnie z art. 12c ust. 5.

6. W przypadku podmiotów, które same nie są podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, kwota, o której mowa w ust. 2 akapit pierwszy, jest:
 - a) do celów obliczania wymogu, o którym mowa w art. 12a ust. 1, zgodnie z art. 12a ust. 2 lit. a), sumą:
 - (i) wysokości strat podmiotu, które mają być pokryte, odpowiadającej wymogom, o których mowa w art. 92 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i w art. 104a dyrektywy 2013/36/UE; oraz

- (ii) kwoty dokapitalizowania umożliwiającej podmiotowi przywrócenie zgodności z dotyczącym go wymogiem w zakresie łącznego współczynnika kapitałowego, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, oraz z dotyczącym go wymogiem, o którym mowa w art. 104a dyrektywy 2013/36/UE, po wykonaniu uprawnienia do umorzenia lub konwersji odpowiednich instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z art. 21 niniejszego rozporządzenia lub po przeprowadzeniu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; oraz
- b) do celów obliczania wymogu, o którym mowa w art. 12a ust. 1, zgodnie z art. 12a ust. 2 lit. b), sumą:
 - (i) wysokości strat, które mają być pokryte, odpowiadającej wymogowi dotyczącemu wskaźnika dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, dla danego podmiotu; oraz
 - (ii) kwoty dokapitalizowania umożliwiającej podmiotowi przywrócenie zgodności z dotyczącym go wymogiem dotyczącym wskaźnika dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, po wykonaniu uprawnienia do umorzenia lub konwersji odpowiednich instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z art. 21 niniejszego rozporządzenia lub po przeprowadzeniu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Do celów art. 12a ust. 2 lit. a) wartość wymogu, o którym mowa w art. 12a ust. 1, wyraża się procentowo jako kwotę obliczoną zgodnie z akapitem pierwszym lit. a) niniejszego ustępu, podzieloną przez łączną kwotę ekspozycji na ryzyko.

Do celów art. 12a ust. 2 lit. b) wartość wymogu, o którym mowa w art. 12a ust. 1, wyraża się procentowo jako kwotę obliczoną zgodnie z akapitem pierwszym lit. b) niniejszego ustępu, podzieloną przez miarę ekspozycji całkowitej.

Przy ustalaniu indywidualnego wymogu przewidzianego w akapicie pierwszym lit. b) niniejszego ustępu, Jednolita Rada bierze pod uwagę wymogi, o których mowa w art. 27 ust. 7.

Określając kwoty dokapitalizowania, o których mowa w poprzednich akapitach, Jednolita Rada:

- a) wykorzystuje najaktualniejsze zgłoszone wartości odpowiedniej łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko lub miary ekspozycji całkowitej, skorygowane o wszelkie zmiany wynikające z działań przewidzianych w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; oraz

- b) po konsultacji z właściwymi organami, w tym z EBC, koryguje w dół lub w górę kwotę odpowiadającą aktualnemu wymogowi, o którym mowa w art. 104a dyrektywy 2013/36/UE, w celu ustalenia wymogu, który należy zastosować do odpowiedniego podmiotu po wykonaniu uprawnienia do umorzenia lub konwersji odpowiednich instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z art. 21 niniejszego rozporządzenia lub po restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Jednolita Rada musi mieć możliwość zwiększenia wymogu przewidzianego w akapicie pierwszym lit. a) ppkt (ii) niniejszego ustępu o odpowiednią kwotę niezbędną do zapewnienia, aby po wykonaniu uprawnienia do umorzenia lub konwersji odpowiednich instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z art. 21 podmiot był w stanie utrzymać wystarczające zaufanie rynku przez odpowiedni okres nie dłuższy niż rok.

W przypadku gdy zastosowanie ma akapit szósty niniejszego ustępu kwotę, o której mowa w tym akapicie, ustala się na poziomie równym wymogowi połączonego bufora, który należy zastosować po wykonaniu uprawnienia, o którym mowa w art. 21 niniejszego rozporządzenia, lub po przeprowadzeniu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, pomniejszonym o kwotę, o której mowa w art. 128 pkt 6 lit. a) dyrektywy 2013/36/UE.

Kwotę, o której mowa w akapicie szóstym niniejszego ustępu, koryguje się w dół, jeżeli po konsultacji z właściwymi organami, w tym z EBC, Jednolita Rada stwierdzi, że niższa kwota w wykonalny i wiarygodny sposób wystarczyłaby do zapewnienia zaufania rynku i zapewnienia zarówno ciągłości świadczenia krytycznych funkcji gospodarczych przez instytucję lub podmiot, o których mowa w art. 12 ust. 1, jak i dostępu do finansowania bez sięgania po nadzwyczajne publiczne wsparcie finansowe inne niż wkłady z funduszu, zgodnie z art. 27 ust. 7 oraz art. 76 ust. 3, po wykonaniu uprawnienia, o którym mowa w art. 21, lub po przeprowadzeniu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Kwotę tę koryguje się w górę, jeżeli po konsultacji z właściwymi organami, w tym z EBC, Jednolita Rada stwierdzi, że wyższa kwota jest niezbędna do utrzymania wystarczającego zaufania rynku i zapewnienia zarówno ciągłości świadczenia krytycznych funkcji gospodarczych przez instytucję lub podmiot, o których mowa w art. 12 ust. 1, jak i dostępu do finansowania bez sięgania po nadzwyczajne publiczne wsparcie finansowe inne niż wkłady z funduszu, zgodnie z art. 27 ust. 7 oraz art. 76 ust. 3 przez odpowiedni okres nie dłuższy niż rok.

7. W przypadku gdy Jednolita Rada oczekuje, że określone klasy zobowiązań kwalifikowalnych mogą z dużym prawdopodobieństwem zostać całkowicie lub częściowo wyłączone z umorzenia lub konwersji na podstawie art. 27 ust. 5 lub mogłyby zostać przeniesione na odbiorcę w całości w ramach częściowego przeniesienia, wymóg, o którym mowa w art. 12a ust. 1, spełnia się za pomocą funduszy własnych lub innych zobowiązań kwalifikowalnych wystarczających do:
- a) pokrycia kwoty wyłączonych zobowiązań określonych zgodnie z art. 27 ust. 5;
 - b) zapewnienia spełnienia warunków, o których mowa w ust. 2.
8. Każda decyzja Jednolitej Rady o nałożeniu minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z niniejszym artykułem zawiera uzasadnienie, w tym pełną ocenę elementów, o których mowa w ust. 2–7 niniejszego artykułu, oraz bez zbędnej zwłoki poddawana jest przeglądowi przez Jednolitą Radę w celu odzwierciedlenia wszelkich zmian poziomemu wymogu, o którym mowa w art. 104a dyrektywy 2013/36/UE.
9. Do celów ust. 3 i 6 niniejszego artykułu wymogi kapitałowe interpretuje się zgodnie z zastosowaniem przez właściwy organ przepisów przejściowych określonych w części dziesiątej tytuł I rozdziały 1, 2 i 4 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz w przepisach prawa krajowego wdrażających warianty przyznane właściwym organom w tym rozporządzeniu.

Artykuł 12e

Ustalenie minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych dla podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji globalnych instytucji o znaczeniu systemowym oraz unijnych istotnych jednostek zależnych globalnych instytucji o znaczeniu systemowym spoza UE

1. Wymóg, o którym mowa w art. 12a ust. 1, dotyczący podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będącego globalną instytucją o znaczeniu systemowym lub częścią globalnej instytucji o znaczeniu systemowym, składa się z następujących elementów:
 - a) wymogów, o których mowa w art. 92a i 494 rozporządzenia (UE) nr 575/2013; oraz
 - b) jakiegokolwiek dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych ustalonego przez Jednolitą Radę konkretnie w odniesieniu do tego podmiotu zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu.
2. Wymóg, o którym mowa w art. 12a ust. 1, dotyczący unijnej istotnej jednostki zależnej globalnej instytucji o znaczeniu systemowym spoza UE, składa się z następujących elementów:
 - a) wymogów, o których mowa w art. 92b i 494 rozporządzenia (UE) nr 575/2013; oraz

- b) jakiegokolwiek dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych ustalonego przez Jednolitą Radę konkretnie w odniesieniu do tej istotnej jednostki zależnej zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu, który należy spełnić za pomocą funduszy własnych i zobowiązań spełniających warunki określone w art. 12g i art. 92b ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
3. Jednolita Rada nakłada dodatkowy wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w ust. 1 lit. b) i ust. 2 lit. b), wyłącznie:
- a) w przypadku gdy wymóg, o którym mowa w ust. 1 lit. a) lub ust. 2 lit. a) niniejszego artykułu, nie jest wystarczający do spełnienia warunków określonych w art. 12d; oraz
 - b) w zakresie zapewniającym spełnienie warunków określonych w art. 12d.
4. Każda decyzja Jednolitej Rady o nałożeniu dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych podjęta na podstawie ust. 1 lit. b) niniejszego artykułu lub ust. 2 lit. b) niniejszego artykułu zawiera uzasadnienie, w tym pełną ocenę elementów, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, oraz bez zbędnej zwłoki poddawana jest przeglądowi przez Jednolitą Radę w celu odzwierciedlenia wszelkich zmian poziomu wymogu, o którym mowa w art. 104a dyrektywy 2013/36/UE, mającego zastosowanie do grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub unijnej istotnej jednostki zależnej globalnej instytucji o znaczeniu systemowym spoza UE.

Artykuł 12f

Stosowanie minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych

i zobowiązań kwalifikowalnych do podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Podmioty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji spełniają wymogi określone w art. 12c–12e na zasadzie skonsolidowanej, na poziomie grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
2. Jednolita Rada, po konsultacji z grupowym organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jeżeli organem tym nie jest Jednolita Rada, oraz organ sprawujący nadzór skonsolidowany ustalają wymóg, o którym mowa w art. 12a ust. 1, dla podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mającego siedzibę w uczestniczącym państwie członkowskim na poziomie skonsolidowanej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, na podstawie wymogów określonych w art. 12c–12e, oraz na podstawie tego, czy należące do grupy jednostki zależne z państw trzecich mają zostać odrębnie poddane restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w ramach planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
3. W odniesieniu do grup restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określonych zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 24b lit. b) Jednolita Rada decyduje – w zależności od specyfiki mechanizmu solidarności i preferowanej strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – które podmioty w ramach grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mają być zobowiązane do zapewnienia zgodności z art. 12d ust. 3 i 4 oraz art. 12e ust. 1, w celu zapewnienia, aby grupa restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jako całość zapewniała zgodność z ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, oraz w jaki sposób takie podmioty mają to zrobić zgodnie z planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Artykuł 12g

Stosowanie minimalnego wymogu

w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych do podmiotów, które same nie są podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Instytucje, które są jednostkami zależnymi podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub podmiotu z państwa trzeciego, lecz same nie są podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, spełniają wymogi określone w art. 12d na zasadzie indywidualnej.

Po konsultacji z właściwymi organami, w tym z EBC, Jednolita Rada może zdecydować o zastosowaniu wymogu określonego w niniejszym artykule do podmiotu, o którym mowa w art. 2 lit. b), który jest jednostką zależną podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, lecz który sam nie jest podmiotem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego niniejszego ustępu unijne jednostki dominujące, które same nie są podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, lecz są jednostkami zależnymi podmiotów z państw trzecich, spełniają wymogi określone w art. 12d i 12e na zasadzie skonsolidowanej.

W odniesieniu do grup restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określonych zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 24b lit. b), instytucje kredytowe, które są trwale powiązane z organem centralnym, ale same nie są podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, organ centralny, który sam nie jest podmiotem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, oraz wszelkie podmioty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które nie podlegają wymogowi na mocy art. 12f ust. 3, zapewniają zgodność z art. 12d ust. 6 na zasadzie indywidualnej.

Wymóg, o którym mowa w art. 12a ust. 1, dla podmiotu, o którym mowa w niniejszym ustępie, ustala się na podstawie wymogów określonych w art. 12d.

2. Wymóg, o którym mowa w art. 12a ust. 1, dla podmiotów, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, spełnia się za pomocą jednego lub większej liczby poniższych:
 - a) zobowiązań:
 - (i) które są emitowane na rzecz podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i przez niego nabywane, bezpośrednio albo pośrednio poprzez inne podmioty w tej samej grupie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które nabyły zobowiązania od podmiotu podlegającego niniejszemu artykułowi, lub są emitowane na rzecz obecnego akcjonariusza niebędącego częścią tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i przez niego nabywane, tak długo, jak wykonanie uprawnień do umorzenia lub konwersji zgodnie z art. 21 nie ma wpływu na kontrolę sprawowaną nad jednostką zależną przez podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
 - (ii) które spełniają kryteria kwalifikowalności, o których mowa w art. 72a rozporządzenia (UE) nr 575/2013, z wyjątkiem art. 72b ust. 2 lit. b), c), k), l) i m) oraz art. 72b ust. 3–5 tego rozporządzenia;

- (iii) które w standardowym postępowaniu upadłościowym mają niższy stopień uprzywilejowania niż zobowiązania niespełniające warunku, o którym mowa w ppkt (i), i które nie są kwalifikowalne w odniesieniu do wymogów w zakresie funduszy własnych;
- (iv) które podlegają uprawnieniom do umorzenia lub konwersji zgodnie z art. 21 w sposób, które jest zgodny ze strategią restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w szczególności nie wywierając wpływu na kontrolę sprawowaną nad jednostką zależną przez podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- (v) których nabycie własności nie jest finansowane bezpośrednio lub pośrednio przez podmiot podlegający niniejszemu artykułowi;
- (vi) w przypadku których przepisy, które je regulują, nie wskazują bezpośrednio lub pośrednio, że doszłoby do wezwania do sprzedaży zobowiązań lub że zobowiązania byłyby wykupywane, spłacane lub odkupywane przed terminem – stosownie do przypadku – przez podmiot podlegający niniejszemu artykułowi, w przypadku innym niż niewypłacalność lub likwidacja tego podmiotu, a podmiot ten jakikolwiek inny sposób nie ogłasza sam takiej informacji;
- (vii) w przypadku których przepisy, które je regulują, nie dają posiadaczowi prawa do przyspieszenia planowanej przyszłej płatności odsetek lub kwoty głównej, w innych przypadkach niż niewypłacalność lub likwidacja podmiotu podlegającego niniejszemu artykułowi;

(viii) w przypadku których wysokość wypłat odsetek lub dywidend – stosownie do przypadku – należnych z tytułu tych zobowiązań nie jest zmieniana w oparciu o zdolność kredytową podmiotu podlegającego niniejszemu artykułowi lub jego jednostki dominującej;

b) poniższych funduszy własnych:

(i) kapitału podstawowego Tier I; oraz

(ii) innych funduszy własnych, które:

- są emitowane na rzecz podmiotów wchodzących w skład tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i przez nie nabywane, lub
- są emitowane na rzecz podmiotów niewchodzących w skład tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i przez nie nabywane, tak długo, jak wykonanie uprawnień do umorzenia lub konwersji zgodnie z art. 21 nie ma wpływu na kontrolę sprawowaną nad jednostką zależną przez podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

3. Jednolita Rada może zezwolić na pełne lub częściowe spełnienie wymogu, o którym mowa w art. 12a ust. 1, za pomocą gwarancji udzielonej przez podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, która spełnia następujące warunki:
- a) zarówno jednostka zależna, jak i podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mają siedzibę w tym samym uczestniczącym państwie członkowskim i są częścią tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
 - b) podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji spełnia wymóg, o którym mowa w art. 12f;
 - c) gwarancja została udzielona co najmniej w kwocie równoważnej kwocie wymogu, który zastępuje;
 - d) gwarancja jest uruchamiana, gdy jednostka zależna nie jest w stanie spłacić swoich długów lub innych zobowiązań w terminie ich wymagalności, lub gdy w odniesieniu do tej jednostki zależnej dokonano ustalenia zgodnie z art. 21 ust. 3, w zależności od tego, która z tych sytuacji będzie miała miejsce wcześniej;
 - e) gwarancja jest zabezpieczona za pośrednictwem uzgodnienia dotyczącego zabezpieczeń finansowych zdefiniowanego w art. 2 ust. 1 lit. a) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/47/WE* na co najmniej 50 % jej wysokości;

- f) zabezpieczenie gwarancji spełnia wymogi art. 197 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, które – po dokonaniu odpowiednio ostrożnych redukcji wartości – jest wystarczające do pokrycia kwoty zabezpieczonej zgodnie z lit. e);
- g) zabezpieczenie gwarancji jest wolne od obciążeń, a w szczególności nie jest stosowane jako zabezpieczenie jakiegokolwiek innej gwarancji;
- h) zabezpieczenie posiada efektywny termin zapadalności, który spełnia ten sam warunek zapadalności co warunek, o którym mowa w art. 72c ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013; oraz
- i) nie istnieją jakiegokolwiek bariery prawne, regulacyjne lub operacyjne dla przeniesienia zabezpieczenia z podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do odpowiedniej jednostki zależnej, w tym w przypadku gdy wobec podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podjęto działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Do celów akapitu pierwszego lit. i), na wniosek Jednolitej Rady podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przedstawia niezależną, pisemną opinię prawną z uzasadnieniem lub w inny sposób odpowiednio wykazuje, że nie istnieją jakiegokolwiek bariery prawne, regulacyjne lub operacyjne dla przeniesienia zabezpieczenia z podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do odpowiedniej jednostki zależnej.

Artykuł 12h

Zwolnienie ze stosowania minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych dla podmiotów, które same nie są podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Jednolita Rada może odstąpić od stosowania art. 12g w odniesieniu do jednostki zależnej podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mającego siedzibę w uczestniczącym państwie członkowskim, w przypadku gdy:
 - a) zarówno jednostka zależna, jak i podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mają siedzibę w tym samym uczestniczącym państwie członkowskim i są częścią tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
 - b) podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji spełnia wymóg, o którym mowa w art. 12f;
 - c) nie istnieją obecnie ani nie są przewidywane istotne przeszkody praktyczne lub prawne dla szybkiego przeniesienia funduszy własnych lub spłaty zobowiązań przez podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na rzecz jednostki zależnej, w odniesieniu do której dokonano ustalenia zgodnie z art. 21 ust. 3, w szczególności w przypadku gdy wobec podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podjęto działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

2. Jednolita Rada może odstąpić od stosowania art. 12g w odniesieniu do jednostki zależnej podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mającego siedzibę w uczestniczącym państwie członkowskim, w przypadku gdy:
- a) zarówno jednostka zależna, jak i jednostka dominująca mają siedzibę w tym samym uczestniczącym państwie członkowskim i są częścią tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
 - b) jednostka dominująca spełnia na zasadzie skonsolidowanej wymóg, o którym mowa w art. 12a ust. 1, w tym uczestniczącym państwie członkowskim;
 - c) nie istnieją obecnie ani nie są przewidywane istotne przeszkody praktyczne lub prawne dla szybkiego przeniesienia funduszy własnych lub spłaty zobowiązań przez jednostkę dominującą na rzecz jednostki zależnej, w odniesieniu do której dokonano ustalenia zgodnie z art. 21 ust. 3, w szczególności w przypadku gdy wobec jednostki dominującej podjęto działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Artykuł 12i

Zwolnienie dla organu centralnego i instytucji kredytowych trwale powiązanych z organem centralnym

Jednolita Rada może częściowo lub w pełni odstąpić od stosowania art. 12g w odniesieniu do organu centralnego lub instytucji kredytowej trwale powiązanej z organem centralnym, o ile spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) instytucja kredytowa oraz organ centralny podlegają nadzorowi sprawowanemu przez ten sam właściwy organ, mają siedzibę w tym samym uczestniczącym państwie członkowskim i są częścią tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- b) zobowiązania organu centralnego i jego instytucji kredytowych trwale powiązanych są zobowiązaniami solidarnymi, lub zobowiązania jego instytucji kredytowych trwale powiązanych są całkowicie gwarantowane przez organ centralny;
- c) minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, a także wypłacalność i płynność organu centralnego oraz wszystkich instytucji kredytowych trwale powiązanych, są monitorowane jako całość na podstawie skonsolidowanych sprawozdań finansowych tych instytucji;

- d) w przypadku zwolnienia dla instytucji kredytowej trwale powiązanej z organem centralnym, zarząd organu centralnego jest uprawniony do wydawania poleceń zarządom instytucji trwale powiązanych;
- e) odpowiednia grupa restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji spełnia wymóg, o którym mowa w art. 12f ust. 3; oraz
- f) nie istnieją obecnie ani nie są przewidywane istotne przeszkody praktyczne lub prawne dla szybkiego przeniesienia funduszy własnych lub spłaty zobowiązań pomiędzy organem centralnym a trwale powiązanymi instytucjami kredytowymi w przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Artykuł 12j

Naruszenia minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych

1. Na każdy przypadek naruszenia minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w art. 12f lub art. 12g, reaguje się na podstawie przynajmniej jednego z poniższych:
 - a) uprawnienia do ograniczenia lub usunięcia przeszkód w możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 10;
 - b) uprawnienia, o których mowa w art. 10a;

- c) środki, o których mowa w art. 104 dyrektywy 2013/36/UE;
- d) środki wczesnej interwencji zgodnie z art. 13;
- e) sankcje administracyjne i inne środki administracyjne zgodnie z art. 110 i 111 dyrektywy 2014/59/UE;

Ponadto Jednolita Rada lub EBC mogą przeprowadzić ocenę, czy instytucja znajduje się na progu upadłości lub jest zagrożona upadłością, zgodnie z art. 18.

- 2. Jednolita Rada, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz właściwe organy uczestniczących państw członkowskich konsultują się ze sobą podczas wykonywania swoich odpowiednich uprawnień, o których mowa w ust. 1.

Artykuł 12k

Uzgodnienia przejściowe oraz uzgodnienia mające zastosowanie po zakończeniu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

- 1. W drodze odstępstwa od art. 12a ust. 1 Jednolita Rada oraz krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustalają odpowiednie okresy przejściowe dla podmiotów, o których mowa w art. 12 ust. 1 i 3, na spełnienie wymogów określonych w art. 12f lub 12g, lub wymogów wynikających ze stosowania art. 12c ust. 4, 5 lub 7, stosownie do przypadku. Termin dla podmiotów na spełnienie wymogów określonych w art. 12f lub 12g, lub wymogów wynikających ze stosowania art. 12c ust. 4, 5 lub 7 ustala się na dzień 1 stycznia 2024 r.

Jednolita Rada ustala pośrednie poziomy docelowe dla wymogów określonych w art. 12f lub 12g, lub wymogów wynikających ze stosowania art. 12c ust. 4, 5 lub 7, stosownie do przypadku, które podmioty, o których mowa w art. 12 ust. 1 i 3, muszą spełnić na dzień 1 stycznia 2022 r. Pośrednie poziomy docelowe zapewniają co do zasady liniowy wzrost funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych w kierunku spełnienia wymogu.

Jednolita Rada może ustanowić okres przejściowy, który kończy się po dniu 1 stycznia 2024 r., w przypadku gdy jest to należycie uzasadnione i stosowne, na podstawie kryteriów, o których mowa w ust. 7, biorąc pod uwagę:

- a) rozwój sytuacji finansowej podmiotu;
- b) szanse na to, że podmiot będzie w stanie zapewnić w rozsądnym terminie spełnienie wymogów określonych w art. 12f lub 12g, lub wymogu wynikającego ze stosowania art. 12c ust. 4, 5 lub 7; oraz
- c) czy podmiot jest w stanie zastąpić zobowiązania, które nie spełniają już kryteriów kwalifikowalności lub zapadalności określonych w art. 72b i 72c rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz w art. 12c lub art. 12g ust. 2 niniejszego rozporządzenia, a jeżeli nie jest w stanie – czy ta niezdolność ma charakter indywidualny czy też wynika z zakłóceń na całym rynku.

2. Termin dla podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na spełnienie minimalnego poziomu wymogów, o których mowa w art. 12d ust. 4 lub 5, ustala się na dzień 1 stycznia 2022 r.
3. Minimalne poziomy wymogów, o których mowa w art. 12d ust. 4 i 5, nie mają zastosowania w okresie dwóch lat następujących po dniu:
 - a) w którym Jednolita Rada lub krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zastosowały instrument umorzenia lub konwersji długu; lub
 - b) w którym podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wprowadził alternatywny środek sektora prywatnego, o którym mowa w art. 18 ust. 1 lit. b), na mocy którego instrumenty kapitałowe i inne zobowiązania zostały umorzone lub poddane konwersji na instrumenty w kapitale podstawowym Tier I, lub w odniesieniu do których uprawnienia do umorzenia lub konwersji zgodnie z art. 21 są wykonywane w odniesieniu do tego podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w celu dokapitalizowania podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bez stosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
4. Wymogi, o których mowa w art. 12c ust. 4 i 7, a także w art. 12d ust. 4 i 5, stosownie do przypadku, nie mają zastosowania w tym trzyletnim okresie następującym po dniu, w którym podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub grupę, której podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest częścią, uznano za globalną instytucję o znaczeniu systemowym, lub w którym podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji znalazł się w sytuacji, o której mowa w art. 12d ust. 4 lub 5.

5. W drodze odstępstwa od art. 12a ust. 1 Jednolita Rada oraz krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustalają odpowiedni okres przejściowy na spełnienie wymogów określonych w art. 12f lub 12g, lub wymogu wynikającego ze stosowania art. 12c ust. 4, 5 lub 7, stosownie do przypadku, dla podmiotów, wobec których zastosowano instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub wykonano uprawnienie do umorzenia lub konwersji, o którym mowa w art. 21.
6. Do celów ust. 1 - 5 Jednolita Rada oraz krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji informują podmiot o planowanym minimalnym wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych w odniesieniu do każdego 12-miesięcznego okresu podczas okresu przejściowego, z myślą o ułatwieniu stopniowego budowania jego zdolności do pokrycia strat i dokapitalizowania. Pod koniec okresu przejściowego minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych musi być równy kwocie ustalonej na podstawie art. 12c ust. 4, 5 lub 7, art. 12d ust. 4 lub 5, art. 12f lub art. 12g, stosownie do przypadku.
7. Przy ustalaniu okresów przejściowych Jednolita Rada bierze pod uwagę:
 - a) powszechność występowania depozytów oraz brak instrumentów dłużnych w modelu finansowania;
 - b) dostęp do rynków kapitałowych zobowiązań kwalifikowalnych;

- c) zakres, w jakim podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bazuje na kapitale podstawowym Tier I w celu spełnienia wymogu, o którym mowa w art. 12f.
8. Z zastrzeżeniem ust. 1 nie można uniemożliwić Jednolitej Radzie dokonywania późniejszych zmian okresu przejściowego albo jakichkolwiek planowanych minimalnych wymogów w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o których poinformowano na podstawie ust. 6.

* Dyrektywa 2002/47/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 czerwca 2002 w sprawie uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych (Dz.U. L 168 z 27.6.2002, s. 43). ”;

7) w art. 16 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jednolita Rada podejmuje działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do jednostki dominującej, o której mowa w art. 2 lit. b), w przypadku gdy spełnione zostały warunki, o których mowa w art. 18 ust. 1.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Niezależnie od faktu, że jednostka dominująca nie spełnia warunków określonych w art. 18 ust. 1, Jednolita Rada może podjąć decyzję w sprawie działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do tej jednostki dominującej, w przypadku gdy jednostka ta jest podmiotem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz w przypadku gdy jedna lub większa liczba jej jednostek zależnych będących instytucjami, lecz które same nie są podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, spełniają warunki określone w art. 18 ust. 1, pod warunkiem że z uwagi na ich aktywa i zobowiązania ich upadłość zagraża instytucji lub grupie jako całości, a działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do tej jednostki dominującej jest niezbędne w celu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji tych jednostek zależnych będących instytucjami albo w celu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odpowiedniej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jako całości.”;

8) w art. 18 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) biorąc pod uwagę ograniczenia czasowe oraz inne istotne okoliczności, nie istnieje żadna rozsądna szansa na to, aby jakiegokolwiek alternatywne środki sektora prywatnego, w tym środki w ramach instytucjonalnego systemu ochrony, lub działania nadzorcze, w tym środki wczesnej interwencji lub umorzenie lub konwersji odpowiednich instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z art. 21 ust. 1 podjęte w odniesieniu do danego podmiotu, zapobiegły upadłości tego podmiotu w rozsądnych ramach czasowych;”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„1a. Jednolita Rada może przyjąć program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z ust. 1 w odniesieniu do organu centralnego i wszystkich trwale powiązanych z nim instytucji kredytowych, które są częścią tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, gdy ta grupa restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jako całość spełnia warunki określone w ust. 1 akapit pierwszy.”;

9) w art. 20 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 wszystkie formy gramatyczne wyrazów „instrumentów kapitałowych” zastępuje się odpowiednią formą gramatyczną wyrazów „instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z art. 21”;

b) w ust. 5 wprowadza się następujące zmiany:

(i) w lit. a) wszystkie formy gramatyczne wyrazów „instrumentów kapitałowych” zastępuje się odpowiednią formą gramatyczną wyrazów „instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z art. 21”;

(ii) lit. c) i d) otrzymują brzmienie:

- „c) gdy wykonywane jest uprawnienie do umorzenia lub konwersji odpowiednich instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z art. 21 ust. 7, pomoc w podjęciu decyzji dotyczącej zakresu umorzenia lub obniżenia wartości instrumentów właścicielskich, a także zakresu umorzenia lub konwersji odpowiednich instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych;
- d) w przypadku zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu, pomoc w podjęciu decyzji dotyczącej zakresu umorzenia lub konwersji zobowiązań mogących podlegać umorzeniu lub konwersji;”;

(iii) w lit. g) wszystkie formy gramatyczne wyrazów „instrumentów kapitałowych” zastępuje się odpowiednią formą gramatyczną wyrazów „instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z art. 21”;

(c) w ust. 6, 13 i 15 wszystkie formy gramatyczne wyrazów „instrumentów kapitałowych” zastępuje się odpowiednią formą gramatyczną wyrazów „instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z art. 21”;

10) w art. 21 wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Umorzenie lub konwersja instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych”;

- b) w ust. 1 w części wprowadzającej oraz w ust. 1 lit. b) wszystkie formy gramatyczne wyrazów „instrumentów kapitałowych” zastępuje się odpowiednią formą gramatyczną wyrazów „instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych, o których mowa w ust. 7a”;
- c) w ust. 3 lit. b) wszystkie formy gramatyczne wyrazów „instrumenty kapitałowe” zastępuje się odpowiednią formą gramatyczną wyrazów „instrumenty kapitałowe i zobowiązania kwalifikowalne, o których mowa w ust. 7a”;
- d) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Jeżeli jeden lub większa liczba warunków, o których mowa w ust. 1, zostały spełnione, Jednolita Rada, stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 18, ustala, czy uprawnienia do umorzenia lub konwersji odpowiednich instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych mają być wykonane niezależnie czy też w połączeniu z działaniem w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, zgodnie z procedurą określoną art. 18.

W przypadku gdy podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nabył odpowiednie instrumenty kapitałowe i zobowiązania kwalifikowalne pośrednio poprzez inne podmioty w tej samej grupie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, uprawnienie do umorzenia lub konwersji tych odpowiednich instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych wykonuje się łącznie z wykonaniem tego samego uprawnienia na poziomie jednostki dominującej danego podmiotu lub na poziomie innych jednostek dominujących, które nie są podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, tak aby straty zostały skutecznie przeniesione na podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a dany podmiot został dokapitalizowany przez podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Po wykonaniu uprawnienia do umorzenia lub konwersji odpowiednich instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych niezależnie od działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przeprowadza się wycenę przewidzianą w art. 20 ust. 16 i zastosowanie ma art. 76 ust. 1 lit. e).”;

e) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„7a. Uprawnienie do umorzenia lub konwersji zobowiązań kwalifikowalnych niezależnie od działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji można wykonać wyłącznie w odniesieniu do zobowiązań kwalifikowalnych spełniających warunki, o których mowa w art. 12g ust. 2 lit. a) niniejszego rozporządzenia, z wyjątkiem warunku dotyczącego rezydualnego terminu zapadalności zobowiązań określonego w art. 72c ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

W przypadku wykonania tego uprawnienia, umorzenia lub konwersji dokonuje się zgodnie z zasadą, o której mowa w art. 15 ust. 1 lit. g).

7b. W przypadku gdy działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmuje się w odniesieniu do podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub – w wyjątkowych okolicznościach odchodząc od planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – w odniesieniu do podmiotu, który nie jest podmiotem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, kwotę, która ulega obniżeniu, jest umarzana lub poddawana konwersji zgodnie z art. 21 ust. 10 na poziomie takiego podmiotu, wlicza się do progów określonych w art. 27 ust. 7 lit. a), które mają zastosowanie do danego podmiotu.”;

- f) w ust. 8 akapit drugi wszystkie formy gramatyczne wyrazów „instrumenty kapitałowe” zastępuje się odpowiednią formą gramatyczną wyrazów „instrumenty kapitałowe i zobowiązania kwalifikowalne, o których mowa w ust. 7a”;
- g) w ust. 10 dodaje się literę w brzmieniu:
 - „d) kwotę główną zobowiązań kwalifikowalnych, o których mowa w ust. 7a, umarza się lub dokonuje się jej konwersji na instrumenty w kapitale podstawowym Tier I lub przeprowadza się oba te działania, w zakresie, w jakim jest to konieczne do osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 14, lub do maksymalnej możliwości pokrywania strat przez odpowiednie zobowiązania kwalifikowalne, w zależności od tego, która z tych wartości jest niższa.”;
- 11) w art. 27 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) w ust. 1 wszystkie formy gramatyczne wyrazów „zobowiązania kwalifikowane” zastępuje się odpowiednią formą gramatyczną wyrazów „zobowiązania mogące podlegać umorzeniu lub konwersji”;

b) w ust. 3 wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. f) otrzymuje brzmienie:

„f) zobowiązań, których rezydualny termin zapadalności wynosi mniej niż siedem dni, względem systemów lub operatorów systemów wyznaczonych zgodnie z dyrektywą 98/26/WE Parlamentu Europejskiego i Rady* lub ich uczestników, i powstałych w wyniku udziału w takim systemie, lub względem kontrahentów centralnych, którzy uzyskali zezwolenie na prowadzenie działalności w Unii zgodnie z art. 14 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, oraz kontrahentów centralnych z państw trzecich uznanych przez ESMA zgodnie z art. 25 tego rozporządzenia;

* Dyrektywa 98/26/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 maja 1998 r. w sprawie zamknięcia rozliczeń w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych (Dz.U. L 166 z 11.6.1998, s. 45).”;

- (ii) dodaje się literę w brzmieniu:
- „h) zobowiązań względem podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a), b), c) lub d) dyrektywy 2014/59/UE, które są częścią tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ale same nie są podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, bez względu na terminy zapadalności tych zobowiązań, z wyjątkiem przypadku gdy zobowiązania te mają stopień uprzywilejowania niższy niż zwykle, niezabezpieczone zobowiązania na podstawie stosownych przepisów prawa krajowego uczestniczącego państwa członkowskiego regulujących standardowe postępowanie upadłościowe i mających zastosowanie w dniu ... [18 miesięcy po dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia]; w przypadkach, gdy stosuje się ten wyjątek, Jednolita Rada ocenia, czy kwota pozycji zgodnych z art. 12g ust. 2 jest wystarczająca do wsparcia realizacji preferowanej strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.”;
 - c) w ust. 4 wszystkie formy gramatyczne wyrazów „zobowiązania kwalifikujące się do zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu” zastępuje się odpowiednią formą gramatyczną wyrazów „zobowiązania mogące podlegać umorzeniu lub konwersji”;

d) w ust. 5 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Jednolita Rada skrupulatnie ocenia, czy zobowiązania wobec instytucji lub podmiotów, które są częścią tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, lecz które same nie są podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, i które nie są wyłączone ze stosowania uprawnień do umorzenia i konwersji zgodnie z ust. 3 lit. h), powinny zostać wyłączone lub częściowo wyłączone na podstawie akapitu pierwszego lit. a)–d) w celu zapewnienia skutecznej realizacji strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

W przypadku gdy zobowiązanie mogące podlegać umorzeniu lub konwersji lub klasa zobowiązań mogących podlegać umorzeniu lub konwersji są wyłączone w całości lub częściowo na podstawie niniejszego ustępu, poziom umorzenia lub konwersji zastosowany w odniesieniu do innych zobowiązań mogących podlegać umorzeniu lub konwersji może zostać podwyższony w celu uwzględnienia tych wyłączeń, pod warunkiem że poziom umorzenia i konwersji zastosowany do innych zobowiązań mogących podlegać umorzeniu lub konwersji jest zgodny z zasadą określoną w art. 15 ust. 1 lit. g).”;

e) w ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W przypadku gdy zobowiązanie mogące podlegać umorzeniu lub konwersji lub kategoria zobowiązań mogących podlegać umorzeniu lub konwersji są wyłączone w całości lub częściowo, na podstawie ust. 5, a straty, które zostałyby poniesione z tytułu tych zobowiązań, nie zostały przeniesione w pełni na innych wierzycieli, na rzecz instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją można przekazać wkład z funduszu w celu dokonania jednej lub obu poniższych czynności:

- a) pokrycia ewentualnych strat, które nie zostały pokryte przez zobowiązania mogące podlegać umorzeniu lub konwersji, oraz przywrócenia do zera wartości aktywów netto instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, zgodnie z ust. 13 lit. a);
- b) nabycia instrumentów właścicielskich lub instrumentów kapitałowych w instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, w celu dokapitalizowania tej instytucji zgodnie z ust. 13 lit. b).”;

f) w ust. 7 lit. a) wszystkie formy gramatyczne wyrazów „zobowiązań kwalifikowalnych” zastępuje się odpowiednią formą gramatyczną wyrazów „zobowiązań mogących podlegać umorzeniu lub konwersji”;

g) w ust. 13 wszystkie formy gramatyczne wyrazów „zobowiązanie kwalifikowalne” zastępuje się odpowiednią formą gramatyczną wyrazów „zobowiązania mogące podlegać umorzeniu lub konwersji”;

12) w art. 31 ust. 2 wyrazy „art. 45 ust. 9–13” zastępuje się wyrazami „art. 45h”;

13) w art. 32 ust. 1 wyraz „12” zastępuje się wyrazami „12–12k”.

Artykuł 2
Wejście w życie

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia ... [18 miesięcy po dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia].

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w ...

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący
